

"Anti-Emperyalist Birleşik Cephe!"

Günlük yayınlanan Özgür Düşünce gazetesi 19 Nisan Çarşamba günü Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen ile son dönem

dönemde öne çıkan konuları ve KSP siyasetini ele alan bir röportaj yaptı. Bu röportajı aynen yayınlıyoruz. **Sayfa 2,3,4 ve 5'te**

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

22 Nisan Cumartesi 2006, Yıl 10, Sayı:199 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE-HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Bundan İki Yıl Önce 24 Nisan 2004 Tarihinde Gerçekleşen Referandum Oylaması Sonunda Ne Elde Edildi?!

Ne yi Kutluyoruz?!

"Yes Be Annem!"cilerin stratejilerinin ayaklar altına alındığı, Burjuva yöntemlerle Kıbrıs Sorununun çözülemeyeceği gerçeğinin burjuva çözüm savunucularının yüzlerine tokat gibi şakladığı gündür 24 Nisan!

KSP-KSG'nin siyasetinin doğruluğunun tescillendiği, Burjuva-emperyalistler Kıbrıs sorununu çözemezler tezinin, Kıbrıs sorunu tüm emperyalistler, tüm yabancı askerler, üsler adadan atılmadan çözülemez tezinin, Kıbrıs sorunu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programıyla çözülebilir tezinin, Doğruluğunun pratikte yaşanarak ispatlandığı gündür 24 Nisan!

24 Nisan'da kutlama yapmaya hazırlananlar, bölünmüşlüğü kalcılaştırarak mı kutlayacaklar?! 24 Nisan'da kutlama yapmaya hazırlananlar, ayrılıkçılık politikalarını güçlendirmek için mi kutlama yapacaklar?! Halkımız 24 Nisan sürecine giderken ülkemizi birleştirmek için mücadeleye girmişlerdi!

Peki 24 Nisan'da ülkemiz birleşti mi?! Hayır! Tam tersi bölünmüşlük kalcılaştı. Kutlanacak olan bu mu?! Buysa kendileri bilir! Değilse buyursunlar, ülkemizi birleştirmek için, Ülkemizi bölen Emperyalizme Karşı Mücadeleye!

Kıbrıs Sosyalist Partisi 24 Nisan Tarihinde Gerçekleştirilecek olan "şölen"le ilgili olarak basın bildirisi yayınladı:

24 Nisan'da Ne Kutlanacak?!

24 Nisan 2004'de emperyalistlerin hazırladıkları Annan Planı için Kıbrıs halkı sandıklara gitti.

Halkımıza "Biz hazırladık siz de oylayın" dendi! Bu planla yerli, yabancı emperyalistler kendi çıkarlarını birleştirmeye, dengelemeye çalıştılar. Ancak ne kadar da win-win yöntemi deseler de her bir emperyalist sadece kendi ayrıcalığını kazanmak için mücadele eder. Gerek masa başında gerekse silah elde.

Annan planı da işte masa başında emperyalistler tarafından hazırlanan bu planlardan biriydi. Güçlü olanların daha az güçlüye ayrıcalıklarını empoze ettirmeye çalıştığı bir plan.

Bu planda memnun olmayan, baskı altına alınmak istenen Rum burjuvalarıydı.

Tabii halklar için hiçbir şey yoktu, emperyalistlerin hazırladığı bir plandan beklenileceği gibi.

1974'den beri Kıbrıs'ta ateş kes kararı

uygulanmaktadır. Bu emperyalistler arası dengelerin öyle bir uzlaşmasıdır ki başka bir planla bu dengelerin bozulmasına bugün için gerek duymamaktadırlar.

Diğer taraftan halkı da kendi çıkarları için, kârları için kullanmayı ihmal etmeyenler "ha bugün, ha yarın!" diyerek halkı peşlerinden sürüklemekten vazgeçmiyorlar. "Oldu, olacak" dedikleri çözümlerle halkı ilerici bir mücadeleden geri tutmaktadırlar.

Ancak 24 Nisan referandumu bir kez daha emperyalistlerin çözüm planlarının halkın çıkarlarına olmadığını, hatta yerli yabancı emperyalistlerin çıkarlarının uyuturulamadığının göstergesi olarak tarihte yerini almıştır.

24 Nisan, KSP-KSG'nin Ada halkı emperyalizmden kurtulmadan Kıbrıs sorunun çözümü olamaz tezinin doğruluğunun bir kez daha ispatlandığı gündür.

İşçisiyle emekçisiyle Kıbrıs halkı için kurtuluş anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programıyla

mümkündür.

Kurtuluş;

Garantörlüklerin reddedildiği,

İngiliz üslerinin, BM dahil tüm yabancı askeri güçlerin adadan atıldığı,

Evsiz, işsiz kimsenin kalmayacağına garantiye alındığı,

Dini, millî ayrılıkların kışkırtılmasının engellendiği bir programın uygulayıcısı olacak olan bir hükümetle mümkündür.

24 Nisan'da kutlama yapmaya hazırlananlar bir kez daha düşünmelidirler!

Kitleler Adanın bölünmüşlüğüne kalıcılığı için mi mücadele verdiler?!

Bugünü kutlamaya hazırlananlar kitleleri bölünmüş bir Kıbrıs için mi sokaklara dökmüşlerdi?!

Eğer öyleyse buyursunlar kutlasınlar!

Değilse gelsinler, onlarla ortak vatan için emperyalizme karşı mücadele vermeye hazırız!

Ortak vatan için ortak mücadele!

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Günlük yayınlanan Özgür Düşünce gazetesi 19 Nisan Çarşamba günü Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen ile son dönem dönemde öne çıkan konuları ve KSP siyasetini ele alan bir röportaj yaptı. Bu röportajı aynen yayınlıyoruz.

Referandum öncesi ile sonrası dönem arasında ne tür farklılıklar gözlemliyorsunuz?

Kazım Öngen: Referandum öncesi dönem, kitle hareketinin yükseldiği bir dönemdi. 18 Temmuz olayından sonra adanın kuzeyinde insanlar yıllar süren rejime karşı bir duruş sergilemeye başladılar. Bu rejim, UBP-Denktaş rejimiydi. İçinde inceltirilmiş bir TC işgali karşıtlığı da barındıran bu mücadele, rejimin karşısına aynı rejimin değişik bir türünü koymaktaydı. Şu olguyu gözden kaçırmamamız gerekir; evet, referandum öncesi dönem kitlelerin sokakta olduğu, militanlığın yükseldiği, politik duyarlılığın had safhaya ulaştığı bir dönemdi. İnsanlarımız UBP-Denktaş rejimine tepkiliydi. İnsanlarımız adanın bölünmüşlüğüne reddediyor, birleşik bir Kıbrıs'ta Rum halkıyla kardeşçe birlikte yaşamak istiyordu. Ama bu hedefe ulaşmak için halkımızın önüne konan strateji, BM gözetiminde, AB üyesi, federal, garantörlü Kıbrıs stratejisi idi. Bu siyaseti stratejiyi, olmazsa olmaz olarak savunan ve halka istediklerini verecek bir formülümüz biri gösteren partilerimiz, bu siyasetin esasında ülkemizin işgal altında olmasının, birliğin değil bölünmüşlüğüne ta kendisi olduğunu gizlediler. Son tahlilde, referanduma kadarki süreçte toplum taleplerini BM'ye, Annan'a, irili ufaklı emperyalist devletlere iletliyordu. 50 yıldır Kıbrıs üzerindeki sömürgeci çıkarlarını dahi bir türlü uzlaştıramamış olan bu güçlerden birleşik, mutlu, refah içinde bir Kıbrıs talep etmek bizi nereye götürebilirdi ki? Yıllardır, görüşmeler sürüyor ama bir arpa boyu yol bile alınamamış! Masada İngiliz'in mi, TC'nin mi, Yunanistan'ın mı, ABD'nin mi, AB'nin mi, Kıbrıslı patronların mı çıkarlarını uzlaştıracaksınız? Bunlar, domuzdan kıl koparma peşindeler! Masa başında 40 senedir görüşüyorlar, birbirlerini yemekten başka bir şey yapmadılar. 1974'te savaş yoluna bile başvurdular. İşte böylesi sorun çözemez nitelikteki güçlerden, malum "sol" partilerimiz sayesinde halkımız anlaşma, uzlaşma bekledi. Bunu sağlamak için ateşler yaktı, görülmemiş büyüklükte mitingler düzenledi, hapsilere dahi atıldı. Ama masada halkların, emeğiyle geçinenlerin değil, patronların, emperyalistlerin çıkarları müzakere edildiği için bir sonuca varılamadı. Unutmayalım; burjuvaların çıkarlarını uzlaştırmak imkansızla neredeyse eşit bir durumken, işçilerin, emekçilerin yaşamları da, gelecekları de, umutları da ortak olduğu için o

çıkartları uzlaştıracaksınız, işçi sınıfının, emekçilerin çıkarları birbirlerini yeme temelinde değil, gönüllü işbirliği, güçbirliği ve kardeşlik temelindedir, ortaktır ve bu tüm dünya işçileri için aynıdır! Referandum sonrası dönemde de yaşananlar, partimizin sürecin başından beri ortaya koyduğu "Kıbrıs sorununu emperyalizm çözemez" tezinin doğruluğunun bir kez daha ispatlandığı bir dönem oldu. Halkımızın morali, motivasyonu, militanlığı, duyarlılığı dibe vurdu. Halkımız şimdiye kadar "BM gözetiminde, üslü, garantörlü, AB üyesi, federal Kıbrıs" siyasetinden başka bir siyaset tam olarak ulaştırılmadığı için, insanlarımız Kıbrıs sorununun hiçbir zaman çözülemeyeceği yargısına vardı. Bu, bir bakıma doğrudur. Evet, Kıbrıs sorunu emperyalistler tarafından çözülmesi beklenerek, hiçbir zaman çözülemez. Partimiz genç, yeni bir parti olduğu için, kendi çözüm formülünü, yani Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetini halkımıza yeterince anlatamadı. Kıbrıs'ta şöyle bir atmosfer var ki, Kıbrıs sorunu ya emperyalistler tarafından çözülecek, ya da hiç çözülmeyecek. Bu yanlıştır. Kıbrıs sorununa alternatif bir çözüm önerisi vardır bu adada! O da tüm emperyalistleri, üsleri, işgalci orduları adadan atıp, zenginlerin iktidarını yıkıp insana yaraşır bir düzen kurulmasını öngören, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'dır! Referandum sonrasında halkımızın çözüme dönük yıkılmış umutları ve moralini tekrardan, ama bu alternatif siyaset temelinde örgütlemek, çok zor bir görevdir. Ama Partimiz, Partimizin kadroları siyasetine daha sıkı sarılmış durumdadır. Çünkü Partimizin "Kıbrıs sorununu emperyalistler çözemez" tezi bir kez daha, hem de yaşanarak kanıtlanmıştır. Bu durum, Partimiz cephesindeki olgudur. İkinci olgu ise, referandum öncesinde "ha çözüyorlar, ha çözecekler" diye sokağın nabzını ve umutlarını ayakta tutmaya çabalayanların halleridir. Halkın umutlarını emperyalistlerin çıkarlarına yedekleyerek hükümete getirilen CTP açısından bugün için TC tezlerini savunmaktan başka yol kalmamıştır. Ve biz iddia ediyoruz

"Anti-Emperyalist

Referandum sonrası dönemde de yaşananlar, partimizin sürecin başından beri ortaya koyduğu "Kıbrıs sorununu emperyalizm çözemez" tezinin doğruluğunun bir kez daha ispatlandığı bir dönem oldu. Götürüsü çok olan bir dönem oldu. Halkımızın morali, motivasyonu, militanlığı, duyarlılığı dibe vurdu. Halkımız şimdiye kadar "BM gözetiminde, üslü, garantörlü, AB üyesi, federal Kıbrıs" siyasetinden başka bir siyaset tam olarak ulaştırılmadığı için, insanlarımız Kıbrıs sorununun hiçbir zaman çözülemeyeceği yargısına vardı. Bu, bir bakıma doğrudur. Evet, Kıbrıs sorunu emperyalistler tarafından çözülmesi beklenerek, hiçbir zaman çözülemez.

ki, emperyalizmi adadan kovmayı kendine birincil amaç edinmemiş hangi sol parti hükümete gelirse gelsin, CTP'nin şu anda yaptığından farklı bir şey yapamayacaktır. Çünkü emperyalistlere uzlaşmaları için akıllar vermek, Annan Planı'na öneriler yapmak, planı "daha iyi" hale getirmeye çalışmak, emperyalist çözümler ve taraflar arasında tercih yapmaktır. Saf tutmaktır. CTP'nin konumu, sağcı politikalar ile hükümet etmektir. Onun karşısında yer alan solun

durumu da işler acısıdır. CTP'yi "davaya ihanet eden parti" olarak niteleyen, statükocu olmakla suçlayan sol

partilerimiz, iğneyi önce kendilerine batırmak zorundadırlar. Kendi stratejileri de CTP'ninkinden farksız değil ki... CTP'nin yerinde onlar olsa aynısını yapmak

zorundalar. Çünkü garantörlü, üslü, BM'li, AB'li bir Kıbrıs'ı halkımıza özgürlük diye yutturanların varacağı yer, CTP'nin yeridir. Bu siyaset ta başından iflas etmiştir. Bu iflas, bugün de kanıtlanmıştır. Hala daha halkımızı bu siyaset temelinde, CTP'ye muhalif olmak adına örgütlemeye çalışmak, bu siyasetin zaferi için (yani abesle iştigal için) uğraşmak, zaten CTP'nin referandum öncesi yaptığı işin ta kendisidir. Çare kalmamış, çıkmaza girilmiş, bu burjuva siyaset balon gibi patlamıştır. Ama ne yardan ne de serden geçen sol partilerimiz hala bu siyasetin zafere ulaşabileceğini savunmaktadır. Sıkıştılar, zor durumdadılar ama bu sıkışmadan kurtulmak için emperyalizm karşıtı bir siyaset temelinde birleşmek yeriné, süslü laflar ve muhalif söylemlerle aynı balonu, patlak balonu şişirmeye çalışıyorlar. Kıbrıs solu bu açmazından kurtulmadığı sürece, halkımızın umutlarıyla oynamaya devam edecektir. CTP çok beceriksiz ya da CTP'yi "beceriksiz, döne" vs. olarak

göstermek, yani kuru, kupkuru bir muhalefetçilik oynamakla sonuçlanmaktadır. CTP bugün savunduğu siyasetin sonuçlarına katlanmaktadır. "CTP gitsin, ben geleyim, ben yine aynı temelde Kıbrıs sorununu çözerim" diyen bir parti varsa, ya yalan söylemektedir, ya da ham hayaller peşinde koşmaktadır. Bugün CTP'nin yerinde hangi parti olsa, CTP'nin yaptıklarını yapmak zoruna kalacaktır. Çünkü stratejileri ve bu siyasetin sonuçları aynıdır.

Annan Planı'na olan tavrınız aynen devam ediyor mu?

Kazım Öngen: Partimiz Annan Planı sürecini desteklemiştir. Bu yüzden de "hem plana karşıyız, hem de destek veriyorsunuz" türünde eleştirilerle karşılaşmıştır. Bizim Annan Planı'na da, daha önceki emperyalist "çözüm" modellerine de olan tavrımız aynıdır. Emperyalizm, emperyalizm olduğu için Kıbrıs sorunu gibi milli sorunları çözemez. Filistin'e, İrlanda'ya, Kürdistan'a bakınız. Emperyalizm buralardaki milli sorunları çözebilmiş mi? Yıllardır oluk oluk kan akıyor. Kan akıtmak da esasında bir çözüm türüdür. Tıpkı Kıbrıs'taki 1974 hareketi gibi... Bizim Annan Planı sürecine destek verirkenki en büyük amacımız, şu anda yaşanarak kanıtlanan "çözemezler" siyasetimizi halkla birlikte, onun mücadelesi içinde yer alarak kendilerine kanıtlamaktır. KSP Marksist-Leninist bir partidir. Ve Marksizm-Leninizm bilimi, kitlelere ulaşmanın, siyasetimizi onlara kavratmanın yolunu, insanlardan uzakta hariçten gazel okumak olarak çizmez. İnsanlarımız onca zamandan sonra, talepleri küçük burjuva talepler de olsa bir sokak mücadelesine girmiştir. Seksen binlere varan bir kitle, bir yandan "Kahrolsun faşizm, yaşasın halkların kardeşliği" gibi ilerici şiarlar öne sürecek, ve bu adanın sosyalistleri buna sessiz mi kalacaktır? 80 binlere varan bir kitle "BM'li, AB'li, garantörlü, federal Kıbrıs" diyecek ve partimiz bu

Devamı Sayfa 3'te

Birleşik Cephe!"

Sayfa 2'den Devam

siyasetin yanlış olduğunu parti merkezinden basın bildirileri yayınlayarak mı insanlara kanıtlayacaktı? Biz bu tür sekte tavrılara girmedik. Partimiz, bu türde bir çözüm siyasetinin işe yaramayacağını, kayaya toslayacağını, emperyalistleri uzlaştırmak değil de, onlarla uzlaşmamak yoluyla bir çözüm bulunabileceğini kanıtlamak için halk hareketinin içinde yer aldı. Amaç, siyasetimizin doğruluğunun ve peşinde sürüklenen siyasetin derde deva olmayacağını halka kanıtlanmasıydı. Bugün kimse KSP'ye "siz destek olmadığınız için çözüm olmadı" diyemez. Biz, tüm eylemlerde yer alarak, BDH gibi bir oluşuma giderek, tüm enerji ve militanlığımızı sokağa koyarak, başarısız olacağı kesin olan bu siyasetin zaferi için uğraştık. Halkımız bugün bunu teslim etmektedir. Halkımızın yaşayarak, bu siyasetin başarısının mümkün olmayacağını kavraması ve bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümet siyasetimizi gündemine almasını sağlamak, halkı meydana, sokakta yalnız bırakmamakla, onunla birlikte olmakla, marjinalleşmemekle mümkündür. Bu, Bolşevik bir taktiktir. Biz Annan Planı'nı emperyalist bir plan olarak görüyoruz. Yıllar süren görüşmelerin bir özeti olarak görüyoruz. Adayı birleştirmek değil bölmek, ülkeyi özgürleştirmek değil emperyalizme iyice bağımlı kılmak, halklarımızın kardeşçe ve işbirliği içinde yaşamasını değil şovenizmi her an yedek lastik olarak bekletmek amaçlı olduğunu düşünüyoruz. İşçilerimizin, emekçilerimizin mutlu, sömürsüz ve refah içinde yaşamasını değil, liberal saldırılarla, ekonomik yasalarıyla belinin bükülmesi projesi olarak görüyoruz. Ve bu planın bu karakterini kanıtlamak, daha doğrusu elde edilmesinin bile şu anda imkansız olduğunu göstermek için mücadele ettik ve Parti siyasetimizin doğruluğu bir kez daha kanıtlandığı için gurur duyduk. Annan Planı türünden planlar Kıbrıs sorununu çözemez. Kıbrıs sorununa dair birçok çözüm önerisi getiriliyor. Solun savunduğu çözüm türü de, sağın savunduğu TAKSİM, ENOSİS, entegrasyon tipi çözüm türü de esasında birdir! Bunlar, emperyalist çözüm türleridir. Annan Planı neyse, TAKSİM de görüntü olarak değiştirilmiş haliyle odur! Her ikisi de emperyalist çerçevede çözümdür. 1974 işgali de, kanla,

savaşla yapılan bir çözüm türüdür. Dolayısıyla bunlar arasında tercih yapmak gibi bir durumu partimiz kabullenmiyor. İki tür çözüm türü var, emperyalist çözüm, anti-emperyalist çözüm! Emperyalist çözüm türleri arasında tercih yapmak bizim işimiz değildir! Kıbrıs sorunu, üslere laf ettirmeyen, o çok savunulan uluslararası hukukla işgali meşrulaştıran ve kök saldıran planlarla çözümlenemez. Kıbrıs sorunu emperyalizmi defetmek için Kıbrıs işçi ve emekçileri ile Türkiye-Yunanistan ve İngiltere işçi-emekçi sınıflarının birleşik anti-emperyalist mücadelesi ile çözülebilir.

Kıbrıs sorununun yaratıcılarını nasıl tanımlıyorsunuz ve bu çerçevede bu sorundan kurtulmak adına ne tür strateji ve taktikler geliştiriyorsunuz?

Kazım Öngen: Kıbrıs sorununun yaratıcıları, adada çıkarları olan ve bu çıkarlar için Kıbrıs'ı kan gölüne, dikenli tellere, nükleer silahlara boğan emperyalist güçlerdir. Bu güçler, İngiltere, TC, Yunanistan, ABD ve AB ile zaman zaman devreye giren diğer emperyalist güçlerdir. Ne yazık ki, sol adına bu güçlere tapınma, bu güçlerin ağızlarından çıkan her sözü "sorun çözülüyor" diye lanse etme ile çok sık karşılaşıyoruz. TC, ta Mustafa

Kıbrıs sorununun yaratıcıları, adada çıkarları olan ve bu çıkarlar için Kıbrıs'ı kan gölüne, dikenli tellere, nükleer silahlara boğan emperyalist güçlerdir. Bu güçler, İngiltere, TC, Yunanistan, ABD ve AB ile zaman zaman devreye giren diğer emperyalist güçlerdir. Ne yazık ki, sol adına bu güçlere tapınma, bu güçlerin ağızlarından çıkan her sözü "sorun çözülüyor" diye lanse etme ile çok sık karşılaşıyoruz.

Kemal döneminden itibaren gözünü Kıbrıs'a dikmiş bir devlettir. Misak-ı Milli adı altında TC Musul-Kerkük'e göz dikmiş ama İngiltere'ye güç yetirememiştir. Hatay'a da gözünü dikmiş, burada dişini geçirebilmiş ve sınırlarına katmıştır. Ege adalarında da, Türkî Cumhuriyetleri'nde de durum aynıdır. Mustafa Kemal'in Kıbrıs üzerine olan "bu adaya dikkat ediniz, burası bizim için önemlidir" türünden sözleri, TC'nin emperyalist amaçlar peşinde koşan, güç yetiremediği oranda da bunları elde eden bir güç olduğunun kanıtıdır. 1960 Cumhuriyeti ile adaya el atmayı başarmış, 1974 işgali ile Kıbrıs üzerindeki emperyalist amaçlarını kısmen de olsa gerçekleştirmiştir. Tıpkı Yunanistan gibi... İngiltere zaten emperyalizmin ilk beşiği olarak tarih sahnesindedir. Nükleer silahlarla donanmış, Kraliyet toprağı denilen iki büyük üsse benim ülkemde sahipten, benim geleceğimi tayin ediyorsan,

işgalci bir emperyalistsin demektir. Kıbrıs sorununu ne Türklük-Rumluk adına insanların birbirini öldürmesi yaratmıştır, ne de o çok bahsedilen şovenizm dalgası... Bunlar, emperyalizmin çıkarlarının ve uygulamalarının su yüzündeki görüntüleridir sadece. Yüzyıllarca birlikte, barış içinde yaşayan insanlar bir sabah uyandıklarında gece rüyalarına ak sakallı dede girdiği için birbirlerini doğramadılar. Emperyalizmin çıkarları Kıbrıs'ta bir iç savaş gerektiriyordu ve emperyalizmin maşaları yeraltı teşkilatlarıyla bunu örgütlediler. 1920'lerle birlikte siyaset sahnesine çıkan, tarihsel mirasçısı olduğumuz Kıbrıs Komünist Partisi'nin (KKK) güçlenmesi, ülke işçi sınıfının birleşerek patronlara karşı mücadeleye girişmesi, bu güçleri korkutan bir gelişme olmuştur. Bu bakımdan, dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Kıbrıs'ta da işçi sınıfının birliğinin bölünmesi, emperyalizme olan öfkenin söndürülmesi, Sovyetler Birliği'nin etkisinin kırılması amacıyla 1920'lerle başlayan emperyalist bir terör faaliyet adamızda hüküm sürmüştür. Bu faaliyetler, kanla, vahşetle yürütüldüğü gibi, masa başı görüşmeler üzerinden de bugün dahi sürdürülmektedir. Bu bakımdan

partimiz sorunun yaratıcılarının emperyalizm olduğunu ve ada üzerinde at koşurtan emperyalistleri adadan atmadığımız taktirde bize ne rahat ne de huzur olacağını belirtmektedir. Bunun için de partimiz stratejisini çizmiştir. Partimizi diğer sol partilerden ayıran temel farklardan birisi, diğerlerinin "Kıbrıs'ta BM'li, AB'li, garantörlü çözüm" önerilerinin aksine, tüm emperyalist güçleri reddeden, ada üzerinde hakimiyet sahibi olan emperyalist ülkelerin işçi ve emekçi sınıflarıyla, devrimcileriyle birleşerek, bir cephe kurmaktır. Nasıl irili ufaklı emperyalistler, ülkeleri, halkları tahakkümleri altına almak için birlikler oluşturmaktadırlar (örneğin Avrupa Birliği, NATO vb), bizim de, emperyalist ülkelerdeki işçilerle, emekçilerle, devrimcilerle birlikte oluşurmamız, ittifaka gitmemiz kadar doğal bir durum olamaz. Her sınıf kendi müttefikini bulur. Nasıl

Kıbrıs'ın patronları "anavatan" diye hitap ettikleri ülkelerdeki faşist örgütlenmelerle, ticaret odalarıyla, kontr-gerilla teşkilatlarıyla ittifaka gitmekte ve insanlık düşmanı suç işlemektedirler, bizim de insanlığı temsil eden, geleceği temsil eden işçi sınıfıyla, emekçi sınıflarla ve devrimci küçük burjuvaziyle ittifaka gitmemiz normaldir, anlaşılırdır! Bu bakımdan bizim yol haritamız bellidir. Kıbrıs sorununu çözmek için, İngiltere-Yunanistan ve Türkiye işçi ve emekçileriyle anti-emperyalist bir cepheye buluşmak! Bunun için çeşitli taktik manevralar geliştirmek de zorunlu olmaktadır. Kıbrıs üzerindeki ilerici, devrimcileri toparlayıp örgütleme görevimiz vardır. Kıbrıs insanının emperyalist planlara dayalı çözüm umutları günden güne tükenmektedir. İnsanımız emperyalistlerin sorunu çözemediğinin farkına varmaya başlamaktadır. Burada partimizin taktiki anlamda Annan sürecine verdiği destek de, dolaylı olarak siyasetimizin zaferine yarayan bir açılım olarak nitelendirilebilir. Bizler, önce birleşik Kıbrıs, önce çözüm sonra sınıfsal mücadele anlayışına sahip değiliz. Bizler de adamızın birleşmesini isteriz ve bu durumun Kıbrıs'ta birleşik bir işçi sınıfı mücadelesi verilmesini kolaylaştıracağını da farkındayız. Ancak emperyalizm Kıbrıs sorununu çözemez! Emperyalizmin Kıbrıs sorununu çözmesini bekleyip de, ondan sonra anti-emperyalist mücadele, ondan sonra sınıfsal mücadele söylemini, biz bu mücadeleyi çıkmaz ayın son Çarşambasına ertelemek olarak görüyoruz. Emperyalizm 50 sene daha geçse, büyük bir empoze olmadığı taktirde Kıbrıs sorununu çözemez. Onlardan sorunu çözmesini beklemek, ardından mücadeleye başlamak, mücadeleyi sonsuza kadar ertelemek demektir. Dediğim gibi, emperyalizm çözemez ve onun çözümüne bel bağlanarak işçi sınıfı mücadelesini örmek saçma sapan bir tutumdur! Mücadeleden, anti-emperyalist siyasete yanaşmaktan, onu sahiplenmekten bir kaçıştır.

Devamı Sayfa 4'te

"Anti-Emperyalist Birle

Sayfa 3'ten Devam

Kıbrıs sorununda toprakların millileştirilmesi dışında herhangi bir toprak siyasetinin Kıbrıs toprak sorununu çözebileceğini düşünüyor musunuz?

Kazım Öngen: Kıbrıs sorunu bir anlamda da toprak sorunudur. Günümüz koşullarında toprak mülkiyeti meselesi tam bir keşmekeşe dönmüştür. Güneyde mallarını bırakıp da kuzeye gelen Türkler ile kuzeyde mallarını bırakıp da güneye giden Rumlar'ın mallarının tazmini, mülkiyeti vs. meselelerinde birçok sorun yaşanmaktadır. Bunun yanı sıra, Kilise, Evkaf ve Vakıf toprakları, işgalci orduların gasbettikleri topraklar, Kıbrıs sorunu sayesinde servetlerine servet katan kan emici patronların ellerinde tuttıkları mülklerin ne olacağı konusunda da özellikle solda ve sol felsefenin hakim olduğu kesimlerde bir keşmekeş vardır. Toprak sorununa dair belli başlı çözüm önerileri var. Birincisi, UBP-Denktaş ekibinin toprak sorununa dair çözümlemesi; adada 1974 işgali ile bir çözüme ulaşıldığı ve herkesin şu anda elinde tuttuğu malların artık onların olduğu, hatta Türk tarafı lehine ne kadar daha toprak kopartılırsa o kadar iyi olacağı yönündedir. Bu kesimin kaba taslak olarak mantığı budur. Bir başka mantık ise, sol açısından savunulmaktadır. Herkes kendi malına dönsün siyaseti, çok yanlış sonuçları da içinde barındırmaktadır. Kendine sol, sosyalist diyen kesimler, öncelikle üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son vermek amacıyla olmalıdır. Birilerinin zenginliklerini sahiplerinin ise onların zenginliklerine zenginlik katmak için çalıştığı bu sistemi yok etmeyi hedeflemelidirler. Ancak herkesin kendi malına dönmesi siyaseti, yanlış bir siyasettir. Herkes kendi malına döndüğü takdirde, şu anda elinde mal olanlar kendi mallarıyla birlikte daha da zenginleşmeyecekler midir? Ya da mülksüz olanlar ne olacaktır? Bu siyaset, yeni burjuvalar yaratmaya dönük bir siyasettir. Elinde mülkü olanların eski malına dönmeleriyle burjuvalaştırılması siyasetidir. Bir işçinin işgalden sonra bir ev yaptırdığını düşününüz. Bu evin mülkiyeti bu kişindir. "Herkes malına" siyaseti uygulandığında, bu kişi belki üç ev daha alacaktır. Bu, belli bir kesimin zenginleşmesine yarayacak bir formülasyon değil midir? Ve buna bağıntılı olarak belli kesimlerin daha da

yoksullaşmasına neden olacak bir formülasyon değil midir? Bizim toprak sorununa bakış açımız nettir. Biz, büyük toprak sahiplerinin, Kilise, Vakıf, Evkaf mallarının, işgal altında bulunan toprakların işçilerin, emekçilerin devletin mülkiyetine geçirilmesi ve bu toprakların ihtiyacı olan yoksulların, mülksüzlerin kullanımına verilmesidir. Başka türlü bir çözüm modelinin Kıbrıs toprak sorununa çözüm getireceğini düşünmüyoruz. Burjuva mülk dalaşı yüzünden bu ada kana bulanmıştır. Buna son vermek için, bu tehlikeyi ilelebet yok edebilmek için, burjuva mülkiyetine son vermek gerekir. Bunun yolu da toprakların millileştirilmesidir. İnsan hakları, mülkiyet hakkı türünden söylemlerle burjuvazinin mülk edinmesini meşrulaştırmak ne sol felsefeyle bağdaşır, ne de katliamlara son verebilir. Mülkiyet dürtüsünü kaşımak, son tahlilde bu adada yine kan dökülmesine, insanlarımızın sömürülmesine neden olur ve olmaktadır.

Biraz da gündelik yaşama dönelim. Ülkemizde çözümlenmesi gereken birçok sorun var. Bunlardan bir tanesi de elektrik sorunu. Adaya alınacak santraller, elektrik sorununu gerçekten çözebilecek, yeterli, olabilecek mi? Ülkemizin temel ihtiyaçlarına dönük sanayi tesisleri neden ülkemizde yok ve neden kurulmuyor?

Kazım Öngen: Bu sistem, yaşamın hiçbir alanında kârlı olmayan bir alana yatırım yapmaz. Örneğin araba ve benzin tekelleri kâr etsinler diye her gün araba satılıyor, yollar kan gölüne dönüyor. Toplu taşımacılık sistem için kârlı değil. O bakımdan insan hayatı da onlar için kârlı değil. Geçtim elektrikten, insan canını ilgilendiren bir çok mesele kolaylıkla çözümlenebilecek durumdayken, kârlı olmadığı için yatırım yapılmıyor. Ülkemizin elektrik ihtiyacı, mevcut santraller ve yeni alınacak santrallerin üreteceği enerjiye kıyasla daha fazladır. Neden ilerisi de düşünülerek bu ülkenin elektrik enerjisi ihtiyacını sıkıntısız, sorunsuz karşılayabilecek düzenli, planlı ve programlı tesisler kurulmuyor? Bu sorunun yanıtı basittir. Kapitalizmle yönetilen tüm ülkelerde, verimlilik, planlılık değil azami kâr esas alındığı içindir! Mevcut hükümet de,

Biz seçimleri tamamiyle bir araç olarak görmekteyiz. Parti Programımız, Partimizin burjuva hükümetlerde yer almasını yasaklamıştır. Sadece bu olgu bile, bizim seçimleri bir propaganda-ajitasyon fırsatı, bir mücadele aracı olarak gördüğümüzü göstermektedir.

önceki hükümetler de belirli çevrelerin kârlılığını esas alarak icraat yapmışlardır. Bu da çok doğaldır. Bir ülkede sömüren-sömürülen çelişkisi duruyorsa, o çelişkiye rağmen hükümete gelenler, sömüren sınıflar tarafından o koltuğa oturtulmuşlardır. Elektrik sorununa da bu baylar çözüm getiremeyeceklerdir. Planlı kalkınma, planlı ekonomi ve verimlilik esasına dayalı bir üretim ilişkisi içerisinde yaşamadığımız içindir ki, yere yağmur damlası düşse bu ülkede elektrik kesilmektedir. Taşıma suyla değirmen dönmez. Bu ülkenin temel ihtiyaçlarını karşılayacak ağır sanayi tesisleri kurulmadığı sürece de, Finlandiya'dan her gün santral alsak bile bu sorun çözümlenemez!

Son akaryakıt ve elektrik zamlarını nasıl

değerlendiriyorsunuz? "Kara Çarşambalar" tekrarlanıyor mu?

Kazım Öngen: Sorunuz biraz eksik... Kara Çarşambalar bu ülkede hep vardı. Hükümet, kendi elektrik sorununu çözemeyen, bunun karşılığında da "dışarıdan" elektrik ithal eden bir hükümet. Günlük sorunları bile çözemeyen bir hükümet. Emperyalizme bağımlı, onun ülkeyi bağımlı kılma politikalarını uygulayan bir hükümet. Bir zamanlar "Pakete Hayır" eylemlerinde en önde yürüyenler, şimdi o paketlerin daha da ağırlaştırılmışlarına vatan-millet çıkarları için gülümseyerek imzalar atıyorlar. Özelleştirmeler, işsizliğin artması, sendikasılaştırma, göçmen işçilerin sendikasız, sigortasız çalıştırılması, yaşam koşullarının kötülüğü gibi sorunlar, hükümetleri ilgilendirmiyor. Onlar, onları o koltuğa oturtan güçlerin kârlarını korumak için icraat yapıyorlar. Bu ekonomik sistemde zamlar olmazsa olmazdır. Üretim yapılan araçlar toplumun mülkiyetinde olmazsa, bu durum tüketim ve dağılımın da toplumun değil, belli bir azınlığın tekelinde kalmasına yol açar. Kara Çarşambalar da sürer gider.

Kapitalist ekonominin en büyük icraatlarından bir tanesidir zam furyası... Kapitalizm olmazsa zam olmaz, zam olmazsa kapitalizm olmaz. Bu ülkenin işçilerinin büyük çoğunluğu işyerlerine otobüslerini, güç bela aldıkları arabalarını kullanarak gidiyorlar. Akaryakıtta gelen zam, işçilerin bellerini büküyor. Bu ülkede kışın ortasında elektrikler kesiliyor, insanlar ne ısınabiliyor, ne de işlerini yapabiliyor. Ağır aksak verdikleri "hizmetlere" de zamlar yapabilen bir sistem ve onun hükümetleriyle karşı karşıyayız. Dünyanın en pahalı elektriğini kullanan bir toplumuz. Eğer bu verimsiz, azami kâra dayanan üretim şekli yıkılmazsa, yerine tüm toplumun eşit, adil dağılım ve tüketimine yarayan bir sistem kurulmazsa, biz bu zamlardan daha çok çekeceğiz.

Vatandaşın gelirinin yıllık 10 bin dolar olduğu söyleniyor. Bu sizce kimin maaşına göre hesaplandı? Asgari ücretle çalışanlar yılda taş çatlasa 10 bin YTL kazanırlar. 10 bin dolarla 10 bin YTL bir mi?

Kazım Öngen: Bu sorunun yanıtı, vatandaşın ne anladığınıza bağlıdır. Anlaşılan o ki hükümetimiz, vatandaşın genelev sahiplerini, kumarhane işletmecilerini, kara para aklayıcılarını, oto galericilerini, yani zenginleri anlıyor. Bu durumda da hükümetimiz yanlış bir istatistik veriyor. Çünkü bu kesimin geliri 10 bin dolarla izah edilemez. O 10 bin doların yanına birkaç tane daha sıfır eklemeniz gerekir. Dediğiniz gibi, asgari ücretle çalışan bir işçinin yıllık geliri, 10 bin YTL'dir en fazla. Ekonomimiz büyüyor, geliyoruz, milli gelirimiz artıyor şeklindeki palavralara en iyi yanıt, vatandaşın cebinde ayda ne kadar parası olduğuna bakmasıdır. Ekonomik kalkınmayı doğanın talan edilerek memleketin zenginlere villa cennetine dönüştürülmesi olarak algılayanlar, vatandaşın değil de zenginlerin yıllık gelirlerine göre bir milli gelir hesaplaması yaparlar. Gelişmeyi, kalkınmayı memleketin gece kulüpleriyle donatılması, kumarhanelerin alıp başını gitmesi, kirli, pis işlerin yapılması olarak algılayanlar, herkesin cebindeki paranın bir avuç sömürücü zenginin

Devamı Sayfa 5'te

Şik Cephel!"

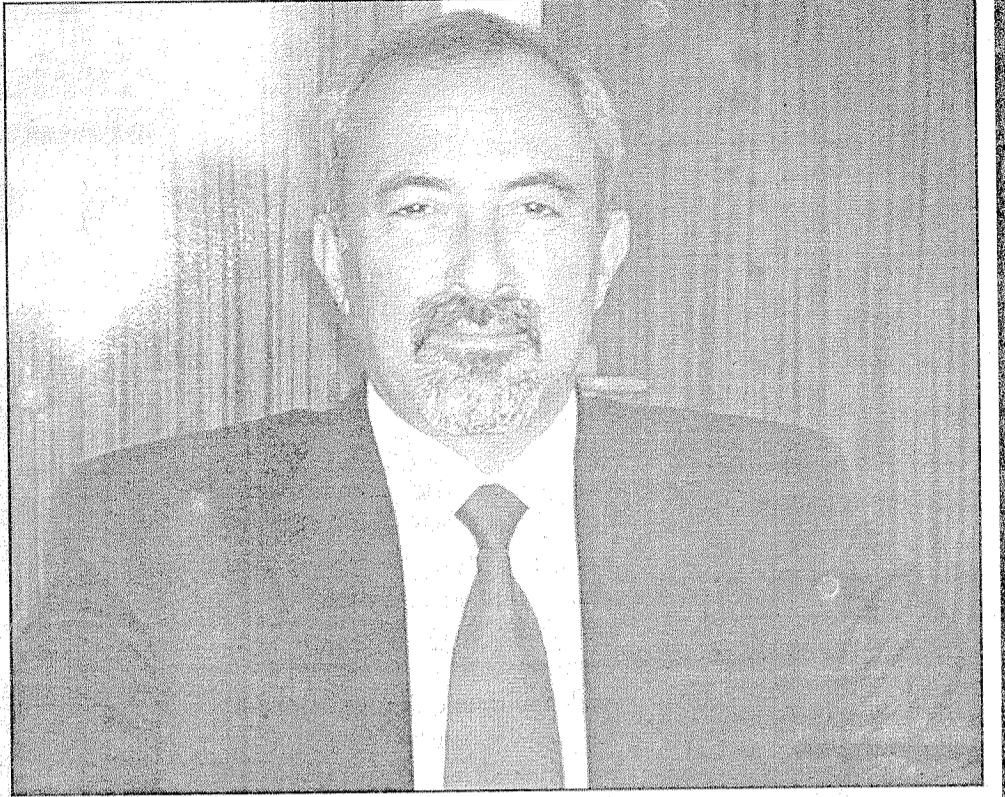
Sayfa 4'ten Devam

cebindeki para kadar olduğu palavrasını kolaylıkla atabilirler. Dolayısıyla, ülkede yaşayan kimilerinin yıllık gelirleri artarken, yapılan zamlar, imzalanan paketler, özelleştirmeler ile vatandaşın, gerçek vatandaşın geliri her geçen gün eriyip ufalmaktadır.

Ülkemizde sendikal hareketlenmeler, referandum sonrası bir durgunluk dönemine girdi. Birçok sendika kavgalı duruma geldiler. Hükümetin sözcülüğünü üstlenen sendikacılarla sendikacılık yapıları hale geldi. Ama bunların içinde Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS) hükümete, uygulamalarına karşı sesini yükseltenlerden birisi olarak dikkati çekti. KTOEÖS'nin grev eylemlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce sendikanın eylemleri imtiyazlı bir tabaka oluşturmaya dönük çıkarıcı eylemler midir, yoksa emeği ile geçinenlerin hak arama mücadelesi midir?

Kazım Öngen: Öncelikle sendikalar, kendi mensuplarının çıkarlarını savunmakla görevlidirler. Bu çıkarlar ekonomik ya da demokratik çıkarlar olabilir. Bunun yanı sıra ülkedeki demokrasi mücadelesine, ilericilik mücadelesine de destek vermek durumundadırlar. Evet, KTOEÖS'nin grev eylemleri çıkarılara dayalıdır. Ancak hükümetin yaptığı gibi, işverenin değil, emekçilerin çıkarlarının korunmasına dönük eylemlerdir. Sendikacılığın bu derece "sarartıldığı", bu derece işverenle işbirlikçilik yapma noktasına getirildiği bu gerici dönemde bu sendikamızın sesini yükseltmesini onurlu bir davranış olarak niteliyoruz ve arkasında durmanın şart olduğunu düşünüyoruz. Kimi hükümet gazeteleri, bu gazetelerin burjuva kalemlerini, öğretmenlerin kazanılmış haklarını arama mücadelesine karşı, sorunlarda belirttiğiniz türde saldırılara geçtiler. Hatta bu saldırılar öyle provokatif bir hal aldı ki, KTOEÖS'nin Başbakanlık önüne yaptığı yürüyüşte bir devlet kurumundan kafalarını çıkartan bazı kesimler, öğretmenlere "arsız, açgözlü, paracı" diye hakaret ederek işleri gerilim noktasına getirdiler. Emek madem en yüce değerdir, emekçilerin farklı emek kollarında çalışan sınıf kardeşlerine saldırmak

yerine, onların mücadelesini sahiplenmesi gerekirdi. Ama bu olmadı. Bunun en büyük nedenlerinden bir tanesi de, birçok büyük sendikanın hükümetin kontrolü altına girmiş olmasıdır. Ülkede sendikacılığın tanımı değiştirilmeye başlanmıştır. Bu durum, tüm liberal hükümetlerin başta olduğu ülkeler için söz konusudur. Örneğin Türkiye'de Türk-İş, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı sistemi rahatsız etmemek, hükümetin sözünden çıkmamak adına salonlara hapsediyor, salonda sessiz sedasız sözde kutlamalar tertip ediyor. Burada da durum farklı mı? Bu ülkede öğretmene verilen sözler yerine getirilmiyor, öğretmen haklarını talep ettiğinde üzerine "arsız, açgözlü, paracı" diye gidiliyor, öğretmen eyleme geçtiğinde "öğretim hakkı baltalanıyor, çocuklarımızın geleceği mahvediliyor" diye feryat figan bağırılmaya başlanıyor. Çok merak ediyoruz; öğretmenler greve gittiklerinde "çocuklarımızın eğitimi engelleniyor" diye ortalığı karıştıran burjuva gevezeler, yarın temizlik işçileri greve gittiklerinde "sokaklarımız kirletiliyor" diye feryada mı başlayacaklar? İşçiler greve gittiklerinde "üretim duruyor, ekonomik gelişimimiz engelleniyor" mu diyecekler? Sağlık çalışanları greve gittiklerinde "sağlığımızla oynuyorsunuz" mu diyecekler? Evet, tam da öyle olacak! Emek düşmanlığının sonu yok ki... Bugün öğretmene "eğitimi engellediniz" diye saldıranlar, velileri öğretmenin üzerine kışkırtanlar, yarın da greve giden işçilerin üzerine polisi, devleti sürmekte bir sakınca görmeyeceklerdir. Bu çok zararlı bir tutumdur. Hele ki bu tutum emekten yana olduğunu söyleyenlerce yapılıyorsa, iki kere düşünülmesi lazımdır. Sendikalar arasındaki birlik büyük oranda yok edilmiştir. Eskiden bu tür talepler, diğer sendikaların da dayanışma grevlerine gitmelerine sebep olurdu. Şimdi böyle bir durum yerine, eylem yapan sendikacı arkadaşlarıyla "kanlı-bıçaklı" olan bir sendikacılık anlayışı görüyoruz. Sendikalar, işçilerin, emekçilerin ekonomik-demokratik hakları için mücadele kurumlarıdır. Bu temel ilke ihlal edilemez. Aksi, sarı sendikacılıktan ötesi değildir. Sendikaların yöneticileri ve özellikle tabanı, sendikalarının kimlerin yararına iş yaptığını, kimlerden yana saf tuttuğunu sorgulamadığı

Biz seçimleri tamamiyle bir araç olarak görmekteyiz. Parti Programımız, Partimizin burjuva hükümetlerde yer almasını yasaklamıştır. Sadece bu olgu bile, bizim seçimleri bir propaganda-ajitasyon fırsatı, bir mücadele aracı olarak gördüğümüzü göstermektedir.

sürece sendikacılık alanında katedilecek yollar tıkanacaktır. Buradan sizin vasıtanızla sendikalara, sendikalı arkadaşlarımıza bir çağrıda bulunmak istiyorum. 1 Mayıs yaklaşıyor ve her 1 Mayıs'ta sendika yöneticileri yanlarına birkaç işçiyi alarak günü kurtarıyorlar. 1 Mayıs, işçi sınıfının şu koşullarda bayramı değildir. 1 Mayıs, sömürünün, emperyalist işgalin, zorbalığın olduğu bir coğrafyada bayram şeklinde kutlanamaz. 1 Mayıs, işçi sınıfının bu sistemi yıkıp yerine kendilerine ait bir sistem kurmaları için yükseltilecek birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Tüm sendikalı ve sendikasız işçiler, 1 Mayıs'ta alanda olsunlar ve birliklerini, dayanışmalarını dosta düşmana gösterebilirler. 1 Mayıs'tan 1 Mayıs'a kürsülerde emek nutukları atan sendika yöneticilerini sorgulasınlar. Nasıl bir 1 Mayıs, nasıl bir düzen sorusunun yanıtını bizlerle paylaşsınlar. Sendikalarımız, işçi sınıfının gününe kitlesel bir şekilde katılmalıdır diye düşünüyoruz.

Seçimler hakkındaki görüşleriniz nedir? Yakında yapılacak olan yerel ve ara seçimlerde tavrınız ne olacak?

Kazım Öngen: Biz seçimleri tamamiyle bir araç olarak görmekteyiz. Parti Programımız, Partimizin burjuva hükümetlerde

yer almasını yasaklamıştır. Sadece bu olgu bile, bizim seçimleri bir propaganda-ajitasyon fırsatı, bir mücadele aracı olarak gördüğümüzü göstermektedir. Günümüz koşullarında hiçbir seçim demokratik olamaz. Kimi partilerimizin iddia ettiği gibi, sadece işgal altında değil, işgal ortadan kalksa bile burjuva seçimleri demokratik seçimler olamaz. Eğer olsaydı, dünya devrimler tarihi ayaklanmalarla değil, seçimlerle yazılırdı. Biz, Marksist-Leninist bir partiyiz. Devrimci bir partiyiz. Biz, seçimleri geniş kitlelere seslenmek için bir araç olarak kullanmakta sakınca görmüyoruz. Ancak, sosyalizm hareketi bu adada güçlendiği ve iktidara talip olma durumuna geldiği noktada da, burjuvazinin seçimlerini boykot etmesini biliriz. Bizim sizin seçimlerinize ihtiyacımız yok, biz kendi seçimimizi yaptık ve iktidarımızı kuruyoruz demesini biliriz. Seçim meselesine biz böyle bakıyoruz.

Yaklaşan ara ve yerel seçimler konusunda Parti Yetkili Organlarımız konuyu görüşmektedirler. Seçimlerde ne yapacağımızla ilgili Partimizin kararı en kısa sürede kamuoyu ile paylaşılacaktır.

- Son -

Londra Mektubu

Elif Kara

KIBRIS
SORUNUNU
ÇÖZDÜLER,
ÇÖZÜYORLAR!

ABD Elçisinden Açıklama

Cyprus News Agency'den yapılan açıklamaya göre ABD Lefkoşa Büyükelçisi Ronald Schilcher, Pazartesi günü yaptığı açıklamada, "Kıbrıs sorununda siyasi uzlaşmasız geçen her günün harcanan bir fırsat" olduğunu açıklamış.

Burjuvalar arası uzlaşmanın ne demek olduğunu bilmesek çok önemli bir iş yapacaklarını sanacaktık.

Yahu bunlar uzlaşmamışlar mıydı?

Güney burjuvaları güneyin işçi emekçilerini sömürürken kuzeydekiler de kuzeydekileri sömürmekte uzlaşmışlar işte. Hatta kuzeydekilerin bir kısmını güneyin sömürmesine bile izin verdiler.

Türkiye, Yunanistan, İngiltere, AB, ABD de çeşitli yollarla egemenliklerini kurmada uzlaşmışlar.

Amma yetmez değil mi? Burjuvalara elindekiler yetmez. Daha da fazlası, diğerinin elindeki de gerek. İşte tüm dertleri burada.

Papadopoulos Talat'la Görüşmeye Hazır mı?

Göreve geldiği günden beri Talat KC'yi görüşmeleri yokuşa sürmekle, kendisi ile masaya oturmamakla, elini barış için KC yönetimine uzattığını ve beklediğini belirtmekle geçirmektedir. Sadece beklemekle de değil Papadopoulos'un bunu reddettiğini ve Rumların barışı reddettiklerini, barış istemediğini söyleyerek barış kitlelerini Rum halkına karşı kızdırmaktan geri durmadı. İzolasyonlar kaldırılırsa Papadopoulos'u masaya oturabileceği tezi ile halka gitti. Bu tezi kendisi icat etmiş gibi. Politik literatürden Denktaş'ın ambargo sözcüğünü kaldırarak izolasyon sözcüğünü geçirdiği için kendisine halk adına minnet duymamız lazım! CTP hiçbir şey yapmadı diyenlere duyurulur!

Da Papadopoulos kayıp şahıslar konusunda olsa da görüşmeyi kabul etmiş. Şimdi ne olacak? Şovenizmi tırmandırmak için Talat da Papadopoulos da

muhakkak başka bir yol bulmuşlardır. Biz yormayalım kafacıklarımızı...

Görüşmeler İçin Teknik Komiteler

Papadopoulos'un Paris'te Annan'la görüşmesinin ardından piyasaya sürülen Teknik Komiteler konusunda da açıklamalar var.

Bu Komiteler, bir zamanlar Denktaş ile KC temsilcisi -ki bu Makarios, Klerides, Vasiliyu vs. idi- arasında yapılan, görüşmelere hazırlık görüşmeleri olarak yapılan çalışmaları yürütecek. Biçare Denktaş neler çekti döneminde! O zamanlar neden komiteler kurulmadıydı da her şey Denktaş'ın omuzlarına yüklendi.

Şimdiki komitelerin daha farklı bir şey yapacakları yok ki...

Kendiniz Açsanıza

Aşağı Pırgos, Koççina ve Limnidili Kıbrıslı Türk ve Rumlar KC'den bu bölgedeki geçiş kapısını da açmasını istemiş.

KC'den yapılan açıklamaya göre kapıyı açmayan taraf olarak KKTC yetkilileri ve Türkiye hedef gösterilmiş.

Daha önce de KKTC yetkilileri yaptıkları açıklamalarla kapıları açmayan tarafın Rum tarafı olduğunu açıklamıştı. Her fırsatta da kendileri tüm düzenlemeleri (!) yaptıkları halde Rum'un Lokmacı Barikatı'nı açmadığını örnek göstermektedirler.

Bu böyle gitmez değil mi? Buna çare, hem Güney'in hem de Kuzey'in bu işin sorumlularını bu görevden uzaklaştırmak için bunlarla birlikte bunların arkalarını dayadıkları analarına babalarına karşı çıkmak için halkın örgütlenmesidir. Başka yolu var mı? Siz söyleyin...

Papadopoulos Hindistan'dan Döndü

Çok başarılı bir ziyaret gerçekleştirdiğini açıklayan Papadopoulos'u tebrik ederiz!

Papadopoulos Hindistan'ın BM daimi üyeliğini destekleyecek Hindistan burjuvaları da Kıbrıs'a yatırım yapacaklar. Alan memnun satan memnun.

Satılanlara, yerli burjuvalar yanında dıştan gelenlerin de sömüreceği Kıbrıs halkına soran yok ki.

İşçiler, emekçiler sizi kendinizden başka düşünen de olmayacaktır.

Onlar daima sizin sırtınızdan kârlarına kârlar katmak için size kazık atma uğraşı içinde olacaklardır.

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

1 Mayıs

Önümüzde 1 Mayıs gibi görkemli bir gün var.

Bu günün önemi adından veya bahar müjdesi olduğu için falan değil...

1 Mayıs'ı önemli yapan içindeki duruş farkıdır...

Bundan tam 120 yıl önce Amerika'da, işçileri katledenler vardı, nedeni ise işçilerin haklarını talep etmesi idi... Hakkını talep eden işçilerin cezası 'hakkını istersin ha al sana kurşun' olmuştur sermaye sistemi tarafından ...

Tarih gösteriyor ki 1 Mayıs'ın bir nedeni var (işçi sınıfı ile sermaye arasındaki savaş) o da işçi sınıfının direniş mücadelesi günü olması, bu gerçek varken devrimcilerin, sınıf savaşı verenlerin yeri de, tabii ki bu tarihsel mücadele gününü sahiplenip, sınıf savaşının keskinliğini işçilere anlatıp, mücadeleye çağırması ve meydanlara örgütlü şekilde sınıf partisinde omuz omuza gelmesi gerektirir ...

Her ne kadar büyük devrimciler bilmem neler, kendilerine ne derse desinler böylesi bir günde sınıf savaşını yükseltmek ve bu değerli günü işçi sınıfının örgütlü şekilde mücadele cephesinde yerini alması için çaba harcamak yerine, dağda bayırda çiçek toplayıp mangal yapıp gelen baharın sevinciyle salıncaklarda sallanıyorsa, sanmasın 1 Mayıs'ın değerini, hakkını verdiğini. Dağda bayırda gezmek piknik yapmak işçi sınıfı mücadelesine katkı olmuyor ne yazık ki, aksine sınıf mücadelesinin için boşaltıp yerine ye iç eğlen ama hiç sorgulama, düşünme önerileri şeklinde oluyor. Görünen bu ... Bu da işçi sınıfının değil sermaye sınıfının yararına oluyor. Nedeni? Çünkü meydanlara gelmek, adam gibi devrimci mücadele vermek, işçi sınıfının örgütlü hale gelmesini sağlamak ağır geliyor ki sermaye sınıfının yanında saf tutuyorlar. "Dünyada tarafsızlık yoktur" deriz

hep. Ya işçi sınıfının safındasın ya da sermayenin bu sınıflar arası savaş içinde "ben karışmam" demek işçi sınıfının örgütlenmesine katkı koymamak demektir. Bu da sermayenin işine gelir. Şimdi saf neresi oluyor? Tarafsız mı kalmış oluyoruz?...

1 Mayıs dedik. Bizim ülke ortadan ikiye bölünmüş, askeri, ordusu, silahı bol olan bir ülke. Bunların bolluğu kadar da solcu, devrimci var her iki tarafta da, ama nedendir ilginç gelir bana, bu ülkenin iki yakasındaki devrimciler, solcular çıkıp da ortak 1 Mayısı yapamıyorlar. İşçi sınıfını birleştiremiyorlar. acaba yapamıyorlar yerine, yapmıyorlar mı desek?... Çünkü işlerine gelmiyor birleşik sınıf mücadelesi, bence ikincisi daha etkin yanı mantık şu, herkes kendi yerinde kendi sorunlarıyla ilgilensin, ayrı kutlasın mücadele etsin, kimse kimseye karışmasın ve bunu da Marksizm'e-Leninizm'e, komünizme hizmet diye yutturunsunlar işçilere emekçilere...

İşçiler emekçiler 1 Mayıs bizimdir bizler sahip çıktıkça anlam kazanacak bu mücadele. Sermayenin uşaklarına bırakmayalım 1 Mayısları.

Mücadeleyi, safımızı belirleyelim ki saflarımız güçlensin, o zaman görün siz o büyük solcu, devrimci lafazanların nasılda saklanacak yer arayacaklarını ...

Herşey sadece 1 Mayısla sınırlı değildir, 1 Mayıs gelip geçecek, yani 1 Mayıs eylemlerinden sonra bir daha görüşmeyecekmiyiz sınıf mücadelesini bir dahaki 1 Mayısı kadar erteleyecekmiyiz, hayır. ertelenemez sınıf savaşımı işçi sınıfının ezilmesi sömürülmesi ertelenmiyor sermaye dahada acımasızca eziyor sömürüyor bizleri, bizlere düşen görev sadece 1 Mayıs'ta değil her günü 1 Mayıslar gibi önüze koyup örgütlü mücadeleyi yükseltmek için yorulmadan dirdirdanmadan yerine getirmeliyiz ki gerçek işçi sınıfının mücadele bayramlarını kızıl bayraklı sosyalist Kıbrısımızda kutlayabilelim...

İŞÇİLER EMEKÇİLER HER GÜNÜ 1 MAYISLAŞTIRMAYA O ÇOŞKUYU HER GÜNE TAŞIMAYA MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE HOŞGELDİNİZ...

EMEĞİN RESMİ

Parka

Ziya Çelik

İYİ Mİ OLDU?

Arkadaşlarla gazetenin satışına çıkmışız bir öğlen vakti...

Lefkoşa'nın içindeki atölyelere, işçilerin yoğun olduğu yerlere uğrayıp gazetemizi satıyoruz...

Bölgede şimdiden abonelerimiz bile oldu...

Kimi yerlerden terslensek de,

Kimi yerlerde patronlarının hismine uğramaktan çekinen işçilerin tedirgin bakışlarıyla karşılaşsak da,

İşler her zaman kötü gitmiyor...

Örneğin bir atölyeye giriyoruz...

Oldukça da sıcak karşılanıyoruz.

Hemen uzatılan tahta levhalara oturup sohbet etmeye başlıyoruz...

Kola'lar geliyor, sorunlar, özlemler, umutlar konuşuluyor kolanın yanında yakılan sigaraların dumanı altında...

O iş yerinden ayrıldıktan sonra, atölyeler civarındaki turumuza devam ediyoruz...

Sabahın 11'inde bira için bir arkadaşta takılıyor gözüm...

"Hey maşallah" diyorum içimden...

Onun yanına varmadan önceki işyerinde nasıl terslendiğimizi görüyor arkadaş...

Birasını bir el arabasının üstüne koyup yanımıza

geliyor.

Önce anlaşıyoruz.

Dili bir tuhaf geliyor kulağımıza...

Kelimeler karışık, aksan ilginç, tonlamalar değişik...

Çat pat konuşmaya başlıyoruz.

Gazeteyi alıp inceliyor, "Sosyalist Gençlik" ekini görünce gözlerinde bir şey çakıyor...

Yanındaki arkadaşına gençlik ekindeki orak-çekiç amblemini göstererek, "bak, bu bizim bayrak, bu yazıyı okuyacağım" diyor...

Nasıl sizin bayrak diye sual eyliyorum...

Ben, diyor, Dağıstanlı'yım.

"Sovyetler Birliği'nde ekonomi okudum, bitirdim, aslında ekonomistim"

Sohbet heyecanlanmaya başlıyor, derhal şimdiki durumun ne alemde olduğunu soruyorum.

Yanıt hiç gecikmiyor;

"Şimdi durum berbat. İşsizlik, uyuşturucu, fuhuş, kumar... Eskiden parasız tedavi olurduk, okula giderdik, işsizlik sorunumuz da olmazdı. Şimdi her taraf mafya oldu" diyor...

Eski sistemi öztlüyor musunuz diye yeniden soruyorum;

Özlemez miyiz, diyor. İnsanlar eskiyi mulla arıyorlar...

Aile büyüklerinin Lenin ve Stalin dönemiyle ilgili yaşadıklarını ve düşüncelerini soruyorum;

"Lenin öldü. Ama seviyoruz. Stalin de öldü, biraz sertti, ama iyiydi" yanıtını alıyoruz...

Dağıstanlı arkadaşımız özellikle mafyadan şikayetçi.

Sık sık, "şimdi her yer mafya oldu" diyor...

Eskiden barınabilir miydi bu tipler diye yine soruyorum, sorulardan arkadaşı bıktırırım endişesiyle;

"Nasıl barınsın? Mafya oluşamazdı ki Sovyetler Birliği'nde. O temeli yoktu. Olsa bile tak diye uçurlardı" diye yanıtı patlatıyor...

Sohbet derinleştikçe arkadaşımızın Brejnev'den de hazzettiğini gözlemliyorum ama teorik tartışmanın yeri değil diye "es geçiyorum"...

Dağıstanlı arkadaşımızdan ayrılıyoruz.

Yine buluşacağız biliyorum...

***

Aklımda sorular, elimde bir tomar gazete ile etraftaki döner tezgahlarına baka baka ilerliyorum...

Dağıstanlı arkadaşımıza sormadığım soruları sizlere soruyorum;

Stalin sonrası sosyalizm rezil bir hale gelmiş olmasına ve aradan onca zaman geçmesine rağmen insanlar hala o eski sosyalizmin mirasını tüketebiliyorlardı...

Bunun anlamı, sosyalizm o kadar güçlü bir ekonomik-toplumsal sistemdi ki, onu yıkabilmek insanların bile neredeyse 40 yılını aldı olabilir mi?

İnsanların hala daha sosyalizme özlem duyması, sosyalizmin şu düzene tek alternatif olduğunun kanıtı olabilir mi?

Ekonomi fakültesi okumuş, ekonomist olmuş bir eski Sovyet yurttaşı, yıkımdan sonra Kıbrıs'ta atölye işçiliği yapıyor, kıt kanaat geçinmeye zorlanıyorsa, Sovyetler'i yıkanları iyi tanımamız ve çok uyanık olmamız gerekmez mi?

Bakınız ekonomist adam marangoz, atom mühendisi kadın genelevde hayat kadını oldu...

Ne oldu?

Sosyalizmi yıktınız da iyi mi oldu?

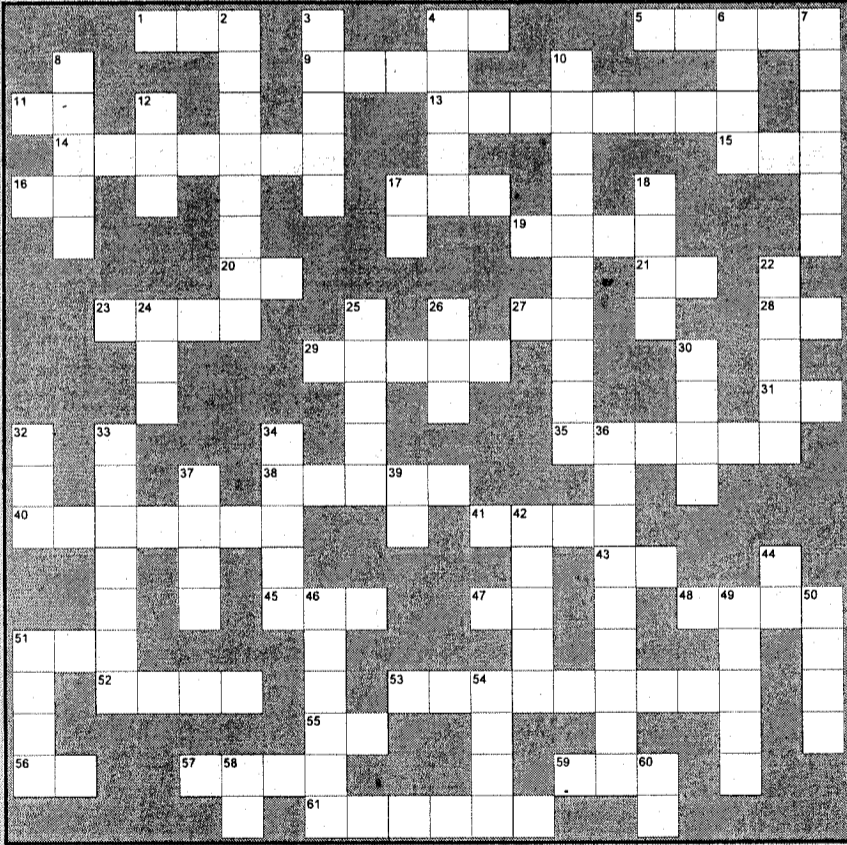
KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

- Ruz-Yevm.
- Ağaç dallarının tomurcuk yeri / Bir tür çuha
- Güzel koku, Rayiha.
- Tütün için sergi.
- Kat-kat kum ve çakıldan oluşmuş yer kıvrımı.
- Öğretim yılının ikiye ayrılan hizmet dışı her iki bölümü.
- Büyük çan.
- Çirk, Çefel, Pasak, Leke.
- İslâm ülkelerinde kullanılan tahıl ölçüsü./ Nazi hücum kitabı
- Çesim, Balaban.
- Hanay, Hol.
- İsveç işçi sendikası.

- Aydınlık, Işık, Ziya
- Hak ve adalete uygun hareket eden, Könü.
- Kemiklerin toparlak ucu / Kutsal Hint metinlerinin baş ve sonlarında tekrarlanan mistik hece
- Eski Japon hacim ölçüsü.
- Ay takviminin ikinci ayı.
- Asker, Azap, Çeri, Leşker, Levent, Nefer, Sü
- Sepetçi söğüdü.
- Avare, Aylak, Nabekar.
- Parlak, Parıltılı.
- Yapan, Eden, İşleyen.
- Becerikli, Eli işe yatkın.

- Çingeneleri oluşturan üç gruptan biri.
- Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük
- Jeolojik katmanların çukur kısmı.
- Tarafıtlar topluluğu.
- Küskünlük.
- Almaşık, Nöbetleşe tekrarlanıp süren
- Kıl, Tüy
- Cüzi-Mahdut-Nebze-Zerre.
- Pek az, en az.
- Kronik, Akut, İyileşmez.
- Cami görevlisi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Gizli bir tehlikesi olduğu sanılan, Tekin olmayan.
- Kısaltılmış imza.
- Büyük çivi.
- Başın tepe kısmı.
- Çocuk maması yapılan bir ur cinsi.
- Düşürme.
- Basan
- Valide, Ana, Anne, Mader, Üm.
- İlkel benlik

- Allık.
- Özvarhıkla ilgili.
- Dahi.
- Klering, Trampa, Değişme, Değiş-Tokuş, Trok..
- Aldatma, Hile, Al, Fukus, Entrika, Desise, Riv., Fent, Mekt.
- Cinas.
- Çamur, Cıvık.
- Teneşir, Kerevet, Mezar, Sin.
- İde, Saded,

- Düşünce, Mülâhaza.
- Modelaj.
- Ağlatma.
- Araba okunun eksen.
- Kötülüklerden koruyan muska, tılsım gibi şeyler.
- Borudan parça almakta kullanılan bağlantı parçası
- Bir yere çağrılmak, Davet edilmek.
- Keşik, Sıra,

- Keşide, Akse, Kriz.
- Gökyüzü, Asuman, Sema, Feza, Felak.
- Bahtı karalık.
- Doğma, Doğum.
- Adım durum eklerinden biri.
- Hastalık anlamında eski sözcük./ Rusça'da "Evet"

Çözen Haftanın Çözümü

KANTARIN TOPUZU KAÇINCA

BKP, geçtiğimiz günlerde bir ayanışma gecesi düzenledi.

Kutlu ola...

BKP Genel Sekreteri İzzet İzcan arkadaş ise, yaptığı konuşmada BKP'nin nihai hedefinin sosyalizm olduğunu belirtti.

Kantarın topuzu bu adada iyice açtı.

Sosyalizmin nasıl inşa edileceğini parti programına koymayan bir parti asil oluyor da sosyalizme laşmaktan bahsediyor?

Daha önceki sayılarımızda sosyalist olduğunu iddia eden bir artının sosyalizmden ne anladığını, ona ulaşmak için neler yapacağını ve sosyalizmi nasıl inşa edeceğini programında belirtmesi gerektiğini azmıştık.

Taştan ses çıktı, BKP'li oldaşlardan ses çıkmadı...

Tekrar soralım;

Sosyalizmden ne anlıyorsunuz?

Sosyalizmi salt sloganlarınıza neze mi etmek istiyorsunuz yoksa sosyalist inşanın temellerini erçekten savunuyor musunuz?

Savunuyorsanız, bu temeller parti programınızda neden bir türlü yer almıyor?

Biz, ha deyince sosyalizmi uracağını sanarlardan değiliz.

Sosyalizme ulaşmak için öncelikle lkenin emperyalizm belasından urtulması gerektiğini savunuyoruz e ancak bu aşamadan sonra üretim

araçları üreten, ağır sanayi temelinde, özel mülkiyete işçi sınıfının topyekün saldırısı şeklinde gelişecek bir sosyalist inşanın kurulmasını öngörüyoruz.

KSP programında bunları bulabilirsiniz.

Ülkenin emperyalizmden kurtulmasında, komünizmi inşa meselesine kadar çözümlenmeleri, ara aşamaları, siyaseti bulabilirsiniz.

Ancak biz sosyalist bir parti olduğunu iddia eden BKP'nin programında bunlara rastlayamıyoruz.

Öncelikli hedef birleşik Kıbrıs, nihai hedef sosyalizm diyorsunuz.

Peki birleşik Kıbrıs'a nasıl ulaşacaksınız da, ondan sonra nasıl kurulacağını bir türlü izah etmediğiniz o sosyalizmi inşa edeceksiniz?

BM gözetiminde, federal, AB'li, üslü, garantörlü, burjuva görüşmeler ve görüşmeciler üzerinden elde edilecek olan Kıbrıs'la mı?

Peki yakın tarihimiz bu siyasetin iflas ettiğini hala daha size kanıtlayamadı mı?

Madem nihai hedefiniz sosyalizmdir, sosyalist ideoloji size emperyalizmin Kıbrıs sorunu gibi milli sorunları çözemeyeceğini kanıtlamadı mı?

Sosyalizmin neresinde var emperyalistlerden çözüm yapmasını beklemek?

Dünyanın dört bir yanı, İrlanda,

BKP

Filistin, Kürdistan vs. emperyalizmin milli sorunları çözemediğinin kanıtı değil mi sizce de?

Emperyalist çözüm modellerine umut bağlamak, Kıbrıs sorununu çözümsüzlüğe mahkum etmek değil midir?

Emperyalizm Kıbrıs sorununu çözemez, bakın görün çözemiyorlar.

Ama siz illa ki emperyalist çözüm gelsin, ondan sonra sosyalizm diyorsunuz.

Yani sosyalizm mücadelesini imkansız bir tarihe erteliyorsunuz.

Yani sosyalizm mücadelesini sonsuza kadar rafa kaldırıyorsunuz.

Şirketlerin, bankaların yok edilmesini değil de yasalarla denetim altına alınmasını,

Grev, toplu sözleşme haklarının güvenceye alınmasını (yani patronların varlığını) kendi iktidarı koşullarında sağlayacağını parti programında vaat etmek, sosyalist bir ülke değil, sosyal-demokrat yönetime sahip bir ülke kurmaktır.

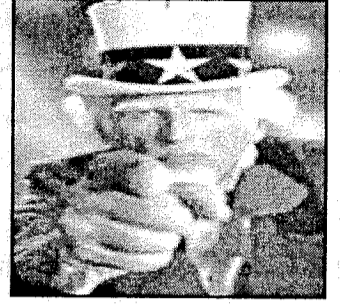
Sahiden sizin sosyalizmi inşa anlayışınız nedir?

CTP gibi güçlendiğinizde bu söylemleriniz yine devam edecek mi?

Kantarın topuzu sizce de iyice kaçmadı mı?

ABD'YE ÜS MÜ LAZIMDI?

ABD'nin Ankara büyükelçisi Ross Wilson, yaptığı açıklama ile ABD'nin Türkiye'den üs talebi

olmadığını, ABD'nin Türkiye'de üç adet deniz üssü istediğine dair haberlerin gerçeği yansıtmadığını söyledi.

Sanki ABD'nin Türkiye'de üsse mi ihtiyacı vardı?

İncirlik'te ve daha yerini yurdunu bilemediğimiz bir ton üssü varken, ABD, neden Türkiye'den üs istesin ki?

ABD o kadar da aç gözlü değildir öyle değil mi?

Meclisinden Genelkurmayı'na, istihbaratından polisine kadar,

Ekonomisinden doğasına, yeraltı zenginliklerinden ucuz işgücüne kadar elde ettiği cennet Türkiye'sinden neden üç tane daha üs istesin ki?

Hem istese bile çok mu görüyorsunuz bunu ABD'ye?

Biri veren bini de vermez mi emperyalizme?

Üç üs ha eksik ha fazla, hiç polemige girmeye değer mi ki?

İngiltere'de Mayıs ayında yerel seçimler var

Bu seçimlere İngiltere'de yaşayan Kıbrıslılardan, Türkiyelilerden de değişik partilerden veya bağımsız olarak adaylıklarını koyanlar var.

Bu yerel seçimlere İngiltere'nin eski 3 büyük partilerinden olan Emek Partisi, Muhafazakâr Parti, Liberal Demokrat Parti yanında Sosyalist İşçi Partisi, Irak savaşına tepkisiyle adını duyurmuş ve Emek Partisinden ayrılan George Galloway'in yeni kurduğu Respect Partisi, ve daha bir sürü küçük partilerle beraber İngiliz Ulusal Partisi da katılıyor.

Mayıs ayında yapılacak olan yerel seçimler için yapılan son kamuoyu oklamalarına göre de halkın çoğunluğunun 3 büyükler dediğimiz partilerden uzaklaşmakta olduğunu ve faşist İngiliz Ulusal Partisi'ni desteklemeye başladığını göstermektedir. İngilizler son üç genel seçimlerde Emek Partisini hükümete taşıdılar. Ondan önce de Muhafazakâr Partiyi hükümette tutmuşlardı. Halk son zamanlarda yaşanan sosyal-ekonomik durumun daha da kötüleştiği, kendileri için gerçek bir seçeneğin olmadığı, millîleşmeler için uğraş verilmeyen bir durumda "yap-boz" yöntemi ile araf tutar hale getirildi.

Geçen yerel seçimlerde Hackney bölgesinden Belediye Meclis Üyeliği için adaylığını koymuş olan Nusret

Şen de bu seçimlere Doğrudan Demokrasi Programı ile Sosyalist İşçi Partisi'nden aday olarak katılma girişimi yapmıştı. İngiltere yasalarına göre belediye başkanlığına aday olabilmek için 1000 sterlin yatırılması gerekmektedir. Hackney bölgesinde faaliyet gösteren ilerici örgütler Doğrudan Demokrasi Programı için Nusret Şen'e maddi, manevi destek talebini geri çevirdiler ve Nusret Şen bu seçimlerde adaylığını koyamamıştır.

İlerici örgütlere iletilen Doğrudan Demokrasi Programı şöyle:

Oy vermek için seçim zamanlarını beklemeye gerek yoktur.

Biz yerel, ulusal ve uluslararası temsilcilerimizi seçebilir ve geri alabiliriz. Daha da ileri gidebilir, hiçbir temsilci bile seçmeye gereksinimiz yoktur. Bizim için karar aldıkları meseleler hakkında kendimiz karar alabiliriz!

Buna DOĞRUDAN DEMOKRASİ denir.

Buna bugün sahip olabiliriz!

Kompüterler sayesinde, tüm üretim, taşımacılık, iletişim ve böylece üretilen her şeyin dağıtımını kompüterleştirilebilir, diğer bir deyişle, bu işlemler tam otomatik ve sürekli yapılabilir. Bu demektir ki, yaşamımızı kazanmak için tüm

günümüzü harcamamız gerekmez, ama iş için çok kısa bir zaman gereklidir. Bu ayrıca başka faaliyetler için, eğitim, boş vakit ve spor için bolca zaman ve araca sahibiz demektir. Diğer bir deyişle, sürekli artan maddi ve kültürel gereksinimlerimizi kolaylıkla yerine getirebiliriz.

Tüm bunlar tüm vatandaşların ayrıca devlet yönetiminde yer almalarını mümkün kılar. Devleti yönetmek için tüm bilgiye ulaşabileceğiz ve herşeye karar vereceğiz.

İnsanın insan tarafından yönetilmesinden şeylerin insan tarafından yönetilmesine kesin geçiş, yani devletin çözülmesine, insanın doğa üzerinde tam kontrolüne, sadece doğal güçleri insanın teknik yeteneklerinden öte kontrol edememe ile sınırlanan ve bu yeteneklik hepsinin kooperasyonu sayesinde hızla yükselecektir- sürekli referandum için yeteneklik internet tarafından mümkün kılınmıştır.

Bunu elde etmek için gerekli herşey vardır, bu hariç: üretim araçlarının ortak mülkiyeti. Bu mülkiyet biçimi olmaksızın, doğrudan demokrasi imkansızdır.

Bize yerel, bölgesel, ulusal ve Avrupa meclisleri için seçimler

kullanılarak yapılan bugünkü temsili demokrasinin demokrasinin en son biçimini temsil ettiği söyleniyor. Bununla birlikte, ne olduğu ve ne olması gerektiği düşünüldüğünde- yani doğrudan demokrasi-, bunlar geçmişten gelen esintilerden başka bir şey değildir.

Bu seçimlerde yer alırken, bize önerilen demokrasinin mahiyeti hakkındaki soruyu sormak istiyorum. Doğrudan demokrasi hakkında düşünmenizi istiyorum.

Gelin Hackney'e ve Birleşik Krallık'a doğrudan demokrasiyi getirmek için ne yapmak gerekirse yapmak için ellerimizi birleştirelim. Bu, kendimiz ve tüm insanlık için başarılacak iyi bir şeydir!

Gelin Doğrudan demokrasiyi elde edelim ve başka ülkelere ve uluslara karşı ekonomik, diplomatik ve askeri savaş yürütmenin ve onun propagandasını yapmanın, insanlığa karşı bir suç olduğunu ilan edelim!

Gelin Doğrudan demokrasiyi elde edelim ve bolluğun içinde yoksulluğa, ölüme, açlığa ve sefalete son verelim!

Nusret Sen, Hackney Belediye Başkanlığı için Sosyalist İşçi Partisi Adayı!

nusretsen@hotmail.com

Görüş

Ali Valçınay

Amerikan-İslam "KKTC" yi tanıtma Konferansı...

Merhaba dostlarım...
Gazetelerde manşet bir haber çıktı geçenlerde...
Şu "Cyprus Plan" meselsi...
Yeni bir "bağımsızlık-demokrasi" planı...!!!
Özgürlükçü ve halkçı bir plan...!!!
Yeme da yanında yat misali...
Öbür taraftan başka haberler falan da çıkıyor ortaya örneğin güney başınındaki ABD'nin en "üst düzeyde" adımıza gösterdiği takdire şaeyan!
"çözümçü,barışçıl" muamelesi ve girişimi ile ilgili haber gibi...
Rice hanfendi, teşrif edip Ankara'da ve Atina'da görüşmelerde bulunacak, Brüksel'deki kardeşleri ile görüşecek ve çözüm yolları arayacakmış...
-Helal sana Rice Abla...!
Öbür yandan İKÖ ismindeki birlik "Kıbrıs Türk Devleti" adında bir yapının tanınma statüsünü ele almış ve değerlendirmiş...
Hey gidi yüce İKÖ ve yüce AB,ABD ve Türkiye-Yunanistan kardeşler hey...
Siz de olmasanız ne yapacak bu Kıbrıs Halkı değilmi ?
Yalnız kafamı kurcalayan birşey var...
Hani bir söz varya : "Bayram" değil seyram değil eniştem beni niye öptü?"
İşte bu "hayat öpücüğünün" bedeli ve ismi ortadadır: "Bölünmüşlüğe doğru bir adım daha, halkın örgütlenmesine, demokrasi,barış ve çözüm mücadelesine karşı, emeğe karşı bir darbe daha" kavgasıdır bu burjuva ittifak...
Ne zannediyoruz ey ülke halkım? Bunlar mı kurtaracak ülkemizi?
Neydi o bizim BMBP de kullandığımız söz? "Bu memleket bizim, BİZ YÖNETECEĞİZ!"
Eeee ? Hani nerde? İKÖ-ABD-

AB-BM ittifakına mı bel bağladık şimdi?
Yoksa Rice Ablamız tek başına mı kurtaracak bizi? Veya Brüksel'deki efendiler mi?
Birde bakın hēle isim bulamamışlar: "Cyprus Plan!!!"
Bundan sonraki referandumda halk tekrar red ettiğinde "Bu Kıbrıs Planıydı, Kıbrıs halkı kendi iradesi ile BARIŞI red etti" dedirtsinler diye...
Şeytanı delikanlı adamdır...
Burjuvazi gibi akıllıdır şeytan...
Yalnız onun da unuttuğu birşey var...
"Malesef" devrimciler var be "şeytan" burjuvazi...
Bu halk, bu emekçiler, bu ada halkı bir daha aynı numarayı kanarmı be Rice yenge?
Ey halkımız ve emekçiler...
Cepheyi kurmalıyız... Birleşik cepheyi kurmalıyız...
Kuramazsak, daha çok "doruk anlaşmaları", "gali fikirler dizileri", "Annan Planları" ve son perde "Cyprus Plan" lar izleyeceğiz...
Sonuç bellidir, gidişat bellidir: "Kıbrıs Türk Devleti", "Kıbrıs Cumhuriyeti" yani bizim adamızda, bizim adamızda iki tane bölünmüş, burjuva,emperyalistleşmiş, demokrasiden uzak,barıştan,özgürlükten ve talanın sömürünün bayrağı altında iki ayrı devlet...
Birleşik cephe kurulamadığı sürece devrimci kitlelerle, ilerici yapılarla işbirliğine gidilmediği sürece olacak olan budur ey ülkem insanı...
Aynen söylediklerimiz çıkacak...
Emperyalizm kan akıtmaya, talan etmeye, biz birleşik cepheye destek vermedikçe devam edecek...
Gerçek olan, var olan budur...
Ey ülkem insanı...
Sömürülmeye devam mı edelim yoksa, doğru bir örgütlenme şekli ile, doğru zamanda doğru bir temelde bu talana dur mu diyelim?
Yukarıda gerçekleri yazdım...
Ülkeni seviyorsan, ülken için yaşıyorsan ve ona gönülden bağlıysan hadi talanın ve sömürünün devamına boyu ey...!
Karar senindir..
Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

DÜŞMAN TANIMI

Aydın Adamoğlu

Bizim düşmanımız sizin düşman tanımınıza uymuyor. Bizimki,hergün suratını gördüğümüz, kendi patronlarına karşı iki büklüm, işçilerine karşı burnu kıllı, sinsî, bir o kadar da hain, yarınımızı kazanç iştahının salgıladığı dudak aralarından sicim sicim salyalarla belirleyen bay sermaye. Sizininki, mayın tarlasının diğer tarafında terhisine 2 ay kalmış marangoz Luga'nın oğlu Lambri.

Marangoz Luga'nın oğlu Lambri 22 aydır silâhı ile ateş etmemiş bize. Bizi gördüğü bile yok fukaranın. Nöbetlerinde, babasının plânyaya kapırdığı sol elini düşünüyor. Onu da biz yapmadık, farkında.

Niçin yüzü bize, arkası şeytanlara dönük ikimiz de anlamış değiliz.

Bizim bay sermayeyi elinde silâhla gören yok. Biz dururken enayi mi?

Silâhları yaptıran da o, sattıran da o, elimize tutturana da o. Öyle zalim falan dedirtmemek için eline çirpi bile almamış. Bayrağımız da bir, dinimiz de, hesap öyle. Peki benim anamı, sabahın köründen gece yarısına kadar ağlatan Lambri'ciğin elindeki 1 metrelik delikli demir mi, yoksa fabrikanın önündeki 8 metrelik kırbaç gibi şaklayan bayrak direği mi?

Greve çıkmanızı tehditle engelleyen, bakanlar kurulu kararı ile yasaklayan kim? İnsanlık ayıbı asgari ücretimize oturup da Lambri'ler mi karar veriyorlar? İşten durdurma kararını kim alıyor? Lohaço ve bütün bölüğü mü?

Be Lambri'cik. Neden yüzün bize karşı düşmanı beklerken? Gel sırtını sırtımıza daya 18 yaşın kurşunlaşmış göz kapakların inerken sabahımıza. Sen kestir, biz bekleriz be düşmanı. Parkamızın altına gir. Su geçirmez Amerikan parkasıdır bu. Babanın kutsal parmakları gibi patır patır düşerken mevsimin son damlaları esir toprağımıza.

Bizim düşmanımız sizin düşman tanımınıza uymuyor efendiler. Sizininki tellerin obür tarafında. Onlar ayrı dinden ayrı ayraktan, hesap öyle. Onlara da nutuklar çekiliyor, tanklar geçiriliyor sokaklarından. Bizimse kıllı elini ağzımıza sokmuş, dün verdiği bir sokumu bugün çıkarmaya çalışıyor boğazımızdan sayın kapital. Aramızdaki fark ne?

Lambri'cik. Sırt sırta verdiğimiz gün göreceğiz ortak düşmanımızı karşımızda. Foyası çıktı ya o zaman saldıracak ikimize de. Kırmızısını da mavisini de çıkarıp atacak üstünden. İki marşı çalan boruları da ezecek ayaklarıyla öfkesinden. Zararın neresinden önerse dönecek, Lokmacı köprüsünden çekip gidecek başka bir ülkeye, başka işçiler bulmaya kanlarını emecegi.

İşte biz onun gittiği her ülkeye gideceğiz birlikte. Savaşımız, ülkemizin kurtuluşu ile bitmemeli. Rahat yüzü, semirme şansı vermemeliyiz ona. Hiçbir insanı köle yapmasına izin vermemeliyiz. Davran Lambri, Babanın elinin hesabını, Fazıl'ın mezarını sormaya.

Sizin düşman tanımınıza göre bizim düşmanımız PEO'ya,kayıtlı komünistlerdi. Artık değil. Bugünlerde istifa ilânları çıkmıyor gazetelerde işçinin. Ya düşmanın kökünü kazıdınız, ya da bir tek siz kaldınız si.ilmış mevzisinde ülkenin.

İşçiler Aldatılıyor

General Motors yaklaşık 100,000 işçinin işine son verdi. Sene başında saat başı çalışan 35,000 ardından da 30,000 işçiyi durdurdu. Bunların dışında sendikası olmayan binlerce işçiyi de işten attı. Delhi'deki 29 işyerinin 21'ini de kapatarak 23,000 işçisine yol verdi. İngiltere'de de aynı şekilde araba imalatına bağlı olan lastik firmasını kapatıyor.

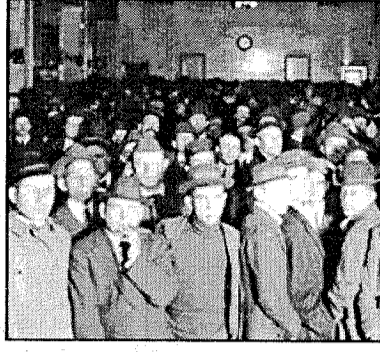
İşten çıkarılan bu işçilerin bakmak zorunda oldukları kişiler de düşünüldüğünde yaklaşık 1 milyon kişinin bundan etkileneceği açıktır.

Diğer taraftan ise işten atılan işçilerin yanında olduklarını iddia eden parti ve sendikalar bu durumun özünü karartmakla meşgul. Yayınlarında 1946 Truman yasasından tutun da BM'nin

işçilerle ilgili kararlarına değinmektedirler. Bu yasa ve kararlara göre tüm işçilerin iş hakları ve işsizlikten korunmaları öngörülmektedir. Ve de burjuva hükümetlerin sanki kendi ellerindeymiş gibi bunları uygulaması talep edilmektedir.

Bir taraftan burjuvalarca sömürülmesine günü kurtarıcı yayın ve söylemlerle çare ürettiğini, diğer taraftan da işçilere heba görülenlerin hükümetlerin beceriksizliğine bağlanmasıyla kapitalist sistemin vahşeti gizlenmeye çalışılmaktadır. İşçilerin 'Çalışma Hakkı' olduğunu hatırlatarak bu hakkı içinde bulunulan sistemin karakteri dolayısıyla yerine getiremeyeceği gözardı edilmektedir.

Sosyalist üretim ilişkilerinin

olmadığı bir düzende işçilerin, emekçilerin sömürülmesi, açlığa ve hastalıklara itilmesi, barbarca katledilmeleri kaçınılmazdır. Bu vahşetten tek kurtuluşun içinde bulunulan sistemden kurtulmayı gerektirdiği işçilere söylenmelidir. Kendi sınıf bilincine varmaları için çalışmalıdır. Aksi burjuvazinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz.

İtalya Seçimleri

Artık hiç de yadırgamadığımız bir durum İtalyan seçimleri için de işlemeye başladı. Seçim sonuçlarına göre daha fazla sandalye almak seçimleri kazanmak için geçerli olmuyor. Daha fazla oy alan aynı zamanda ABD'nin de onayını almak zorunda aksi takdirde burjuvaların kendi sistemlerine göre, yürürlükte olan yasalarına göre seçimi

kazansa da, seçimin galibi ilan edilse de o makama oturması zorlaşıyor. Bunu eski Doğu Avrupa ülkelerinin çoğunda ve bir sürü diğer ülkelerde gördüğümüz gibi bugün de İtalya'da görmek mümkün.

Seçim sonuçlarına göre daha fazla sandalye kazanan Prodi, Berlusconi tarafından seçim galibi olarak görülüyor. Berlusconi seçimlere gidilmeden önce bir sürü seçim yasasını da kendisinin kazanabilmesini kolaylaştıracak şekilde değiştirmesine rağmen istediğine ulaşamadı.

Açıklanan seçim sonuçlarına göre 630 üyeli parlâmentonun alt kanadı Temsilciler Meclisi'nde Prodi

341, 315 üyeli Senato'da ise 158 sandalye kazandı. Berlusconi seçimlerde yolsuzluk olduğu gerekçesiyle bu sonuçlara itiraz etmektedir. Diğer taraftan ise Prodi'ye hükümeti ortak kurma çağrısı yapmış fakat Prodi tarafından reddedilmiştir. Berlusconi bu itirazlarında ABD'nin seçilmemiş Başkanı Bush'un da desteğini almaktadır.

Atina'da Çöpçü Grevi

Atina'da geçen hafta çöpçüler çöpleri toplamaktan azgeçtiler. Yaptıkları işin sağlığa zararlı' sınıfına alınmasını ve dolayısıyla yapılması gereken ardımlardan faydalanmayan işçiler aynı zamanda cretlerinde de artış talep ediyorlar. Sendika liderleri ile hükümet 13 Nisan günü masaya oturduysa da hükümetin işçilerin taleplerine kulak asmayacağından

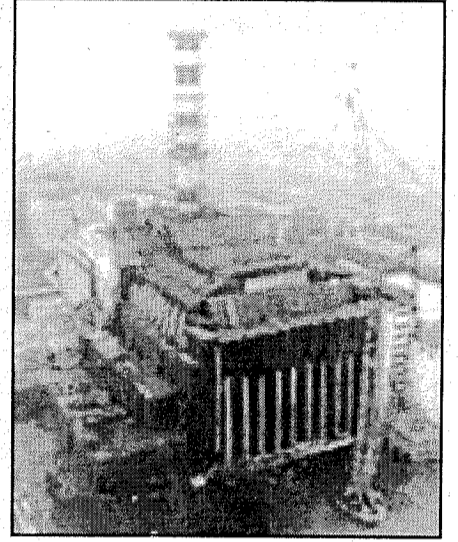
bir netice alınamamıştır. Sendikadan grevin 24 saat daha uzatıldığı açıklandı.

Hükümet ise her türlü yolu kullanarak Atina sokaklarında biriken çöplerin sorumluluğunu işçilere yüklemeye uğraşıyor. Halkı işçilere karşı kızdırtarak kendi yanına çekerek işçilerin mücadelesini boşa çıkarmaya çalışmaktadır.

20 Yıl Sonra Çarnobil

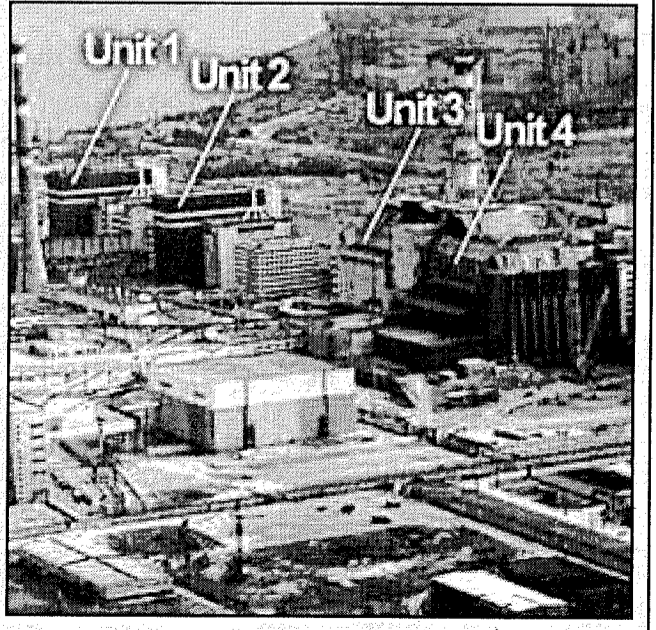
Ukrayna'da 20 yıl önce Çarnobil nükleer santrali patlamıştı. Bu patlamayla radyasyon bulutları ta Avrupa'nın batısına kadar yayılmıştı.

Bilhassa da patlamanın olduğu bölgedeki radyasyon oranı hala daha etkisini göstermektedir.

BM yaptığı yazılı açıklamalarla bu etkileri az göstermekte en fazla 4,000 kişinin etkileneceğini açıklarken diğer örgütler bu rakamın 100,000'leri bulabileceğini açıklamaktadır.

Ukrayna'da ise hastanelerdeki kanserli hasta oranının artışına, hamile kadınların düşük yapmalarına bakıldığı zaman emperyalist kuruluşların sahte insancıl duruşları açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Çarnobil nükleer santrali patlamanın ardından ilgilenilmeden bırakılması, nükleer etkinin olabileceği bölgelerde hiç bir temizlik çalışması yapılmaması başka türlü bir şey beklenemeyeceğinin göstergesidir. Santral çalışır durumdayken kârından faydalananlar için şu anki durumu hiçbir şey ifade etmemektedir. Dolayısıyla da insanlara neler olacağı konusunda gündeme getirmek bile istememektedirler.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Nasıl Olacak
Bu İş?!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetine karşı çeşitli itirazlar gelmektedir.

Örneğin sürekli olarak söylenen şöyle bir söylem vardır;

"Kıbrıs şartlarında nasıl olacak, gerçekçi değil bu siyaset!"

Peki Kıbrıs şartlarında gerçekçi olan siyaset nedir?

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin "Kıbrıs Sorunu" kitabında ortaya koyduğu bir olgu var:

Kıbrıs Sorunu uluslararası bir sorundur, yani yerli ve yabancı emperyalistlerin Kıbrıs üzerindeki çıkar çatışmaları sorunu.

Peki bu sorunu çözmenin yolu nedir?

Şuan ortaya net olarak konan iki yol vardır.

Birincisi KSP dışındaki örgütlerin savunduğu; bu emperyalistlerin çıkarlarının uzlaştırılması, yani burjuvalar arası win-win yöntemi, "BM gözetiminde federal AB üyesi bir Kıbrıs".

Aslında yabancı emperyalistlerin kazanıp Kıbrıslı burjuva-emperyalistler dışında halkın büyük

çoğunluğunun kaybettiği yöntem.

İkincisi ise KSP'nin siyaseti, yani bu emperyalistlerin Kıbrıs üzerindeki tüm çıkar taleplerinin reddi.

Şimdi gelelim nasıl olacak bu iş meselesine.

Doğrudur bu iş çok zordur ve sloganlarla olabilecek bir iş değildir.

Hele hele Kıbrıs gibi küçük bir ülkede bu emperyalistleri adadan atmak daha da zordur.

İşte bu nedenle bunu başarabilmek için Kıbrıs'taki emperyalizm tarafından ezilen tüm sınıflar arasında anti-emperyalist bir cephenin kurulması gerekmektedir.

Ve dahası Kıbrıs'ta kurulacak bu cephe ülkemizdeki tüm halkı kapsasa dahi emperyalizm karşısında hala daha yeteri kadar güçlü olamayacağından bu cephe Kıbrıs ile yakın bağları olan Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki ve bölge ülkelerdeki anti-emperyalist güçleri de kapsamalıdır.

Gelelim bugün için bu koşullar ülkemizde ve çevre ülkelerde var mı sorusuna.

Evet vardır. emperyalizmin siyaseti (ekonomik, ulusal, vs) o kadar iflas etmiştir ki emperyalizm tarafından baskı altında tutulan ve ezilen işçi ve

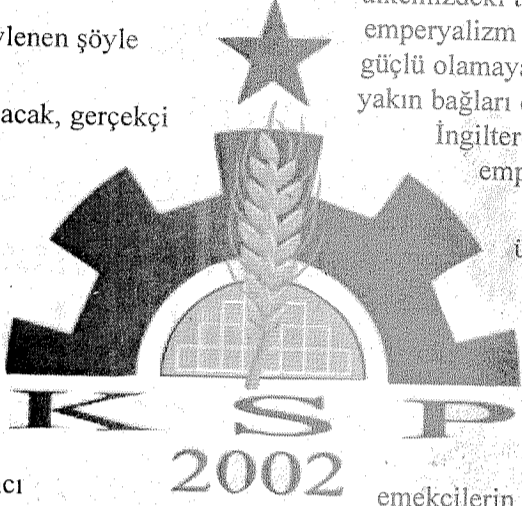
emekçilerin kurtuluşu için böylesi bir cephenin bugün oluşturulması mutlak gerekliliktir. Böyle bir cephe oluşturulup zafere ulaşmadan kurtuluş olamaz.

Emperyalizme karşı çıkmak yerine, emperyalizmle uzlaşmak kurtuluş mu?

Ama durumun böyle olmadığını daha kısa bir zaman önce yaşayarak görmedik mi?

Annan Planı bu emperyalistlerin çıkarlarını en iyi şekilde uzlaştırıp sunulmadı mı bizlere?

Peki neden başarılı olmadı?

Papadobullos'un inadı yüzünden mi?

Kuzey'de Denktaş'ı ihtiyacı kalmayınca tıpkı Ukrayna, Gürcistan gibi ülkelerde yaptıkları gibi al aşağı ettiren bu güçler,

Kıbrıs'ta Annan Planı'nı hazırladılar, fakat bunu bir Papadobullos'a kabul ettiremediler diye Kıbrıs sorunu çözülemedi!

Öyle mi?!

Hayır, Kıbrıs sorununun yaratıcısı olan bu emperyalistlerin sayısı o kadar fazla ve Kıbrıs üzerindeki çıkarları o kadar farklıdır ki, şuan adada olan durum, yani statüko onlar için en iyi çözümdür.

Bunun anlamı, emperyalistlerle uzlaşma ve onların çıkarlarını uzlaştırmaya çalışmak bizlere hiç bir şey veremez!

Kan, göz yaşı, bölünmüşlük, umutsuzluk vs. dışında!

Bizler sabırlı ve kararlı olmak zorundayız!

Emperyalistleri ülkemizden atmadan ülkemizi birleştirmenin şuan için mümkün olmadığını,

Bizlere düşen görevin dünyayı karanlık bir çağa taşımakta olan bu barbarları ortadan kaldırmak olduğunu,

Bunu yapabilmek içinse ilk önce ülkemizdeki ilerici kesimleri emperyalizme karşı örgütlememiz gerektiğini,

Ve iyi birer emternasyonalist olmayı başararak bu mücadeleyi tüm dünya çapında örnek durumunda olduğumuzun bilincinde olmalıyız.

Bu uzun ve zor bir mücadeledir!

Fakat kurtuluşun tek yoludur!

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek
Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi 13 Sayı (13 YTL.) 26 Sayı (26 YTL.) 52 Sayı (52 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Vergisini Ödeyen Vatandaşın
Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı Daha
da Güçlendiriliyor!

KIVILCIM YAYINLARI TÜM KİTAPÇILARDA
VE YAY-SAT BAYİLERİNDE.ELDEN ULAŞMAK İSTEYENLER 0392 22 70 680
NUMARALI TELEFONDAN BİZLERE ULAŞABİLİRLER.

Okudunuz mu?

Kivılcım
Yayımları
No: 2
internet'in
Ağında
Fiyatı: 4 YTL.

Okudunuz mu?

Kivılcım
Yayımları
Stalin
Komünizmdir!
Fiyatı: 3 YTL.

Okudunuz mu?

Kivılcım
Yayımları
No: 4
Kıbrıs
Sorunu
Fiyatı: 5 YTL.

1 Mayıs'ta Alanlara!

İşçiler-Emekçiler
1 Mayıs Sizin
Mücadele
Günüdür!

Emeğinizi sömürenler
ve sizin sırtınızdan
semirerek yaşam
sürdürenlere karşı
mücadelenizi
yükseltmek için,
İnsanca, sömürsüz,
refah içinde bir yaşam
için,

Sosyalizm
mücadelesini
yükseltip işçilerin
iktidarını elde etmek
için,

Haydi Alanlara!

1 Mayıs, bugün için "Bayram" değildir!
1 Mayıs, işçi sınıfı mücadelesinin
bugüne kadar yitirdiği canların anıldığı,
Şimdiye kadar kazanılan zaferlerin
kutlandığı bir gündür!

1 Mayıs'ı "Bayram"a dönüştürmek için,
Haydi Mücadeleye!
Mücadeleyi Yükseltmek için,
Haydi Alanlara!

Kıbrıs'ta
Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.
No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

22 Nisan Cumartesi 2006, Yıl:2 Sayı: 71

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

Başka Baharlık Tüzük

Hükümet ve DAÜ yönetimi, DAÜ-SEN'le imzaladığı protokole uymuyor.

Okul çalışanlarının birçok sorunu var.

Bunlardan bir tanesi, DAÜ'de sözleşmeli olarak çalışan personelin işlerden keyfi olarak durdurulması ya da iş süresinin kısaltılması.

Bu durum, çalışanın iş güvencesini ortadan kaldırıyor.

DAÜ'nün baskıcı, anti-demokratik yapısı da mevcut birçok sorunun başat nedeni...

Yapılan görüşmeler ve grevler sonucunda DAÜ Vakıf Yönetim Kurulu (VYK) bir protokol imzaladı.

Protokole göre, DAÜ'nün maddi sıkıntıları aşılana kadar yeni istihdamlara son verilecekti.

Ama sanki bunlar söylenmemiş gibi, Fevzi Tanpınar, aylık 4,000 YTL ücretle "DAÜ Medya Koordinatörü" olarak istihdam edildi.

Protokole göre DAÜ-SEN geri adım atarak, kendi anlatımıyla fedakarlık yaparak maaşlardan %10 kesintiye, dolarla ödenmeye ve yıllık maaş artışlarının durdurulmasına onay vermiştir.

4,000 YTL maaşla adam istihdam edilmesi ise, DAÜ'nün gerçekten maddi sıkıntıda mı olduğunu,

yoksa DAÜ emekçilerinin taleplerine karşı mı kesenin ağzını açmadığını düşündürmüştür.

DAÜ'nün demokratikleşmesi, şeffaflaşması konusunda DAÜ-SEN yasa taslağını hazırlamasına rağmen VYK bu çalışmayı kaale bile almamıştır.

Çalışanlara iş güvencesi için gereken tüzük değişikliği meselesinde ise tek kelimeyle oyalama taktiği devreye girmiştir.

Tüzük değişikliği meselesi netleştirildikten sonra Bakanlar Kurulu'na gönderilmek zorundadır.

DAÜ-SEN'in bildirisinde de ortaya konduğu

üzere, 26 Nisan'da seçim yasakları başlayacaktır.

Bu bakımdan DAÜ tüzüğünün değişikliği için tek oturma 19 Nisan olarak görünmektedir.

Bu yazı yazıldığı sırada, Bakanlar Kurulu toplantısını yapmış olacaktır.

DAÜ tüzüğünün akıbeti ise bir başka bahara belli olacağına benziyor.

***

Görüldüğü gibi, emekçilerin talepleri yönetimler ve hükümetler tarafından dikkate alınmamaktadır.

Sendikalar oyalanmakta, onlarla resmen dalga geçilmektedir.

Ülkede haksızlıklara karşı sesini yükselten sendikalar parmakla sayılacak kadar azalmıştır.

Doğruluğu/yanlışlığı tartışılabilir olan "%10 kesintiye, dolarla maaşların ödenmesini ve yıllık artışların durdurulmasını" öngören DAÜ-SEN kararına rağmen yönetim ile hükümetin faaliyetleri ve tutumu, ülkede çalışanlar üzerindeki sömürünün katmerlenerek sürdüğünü gösteriyor.

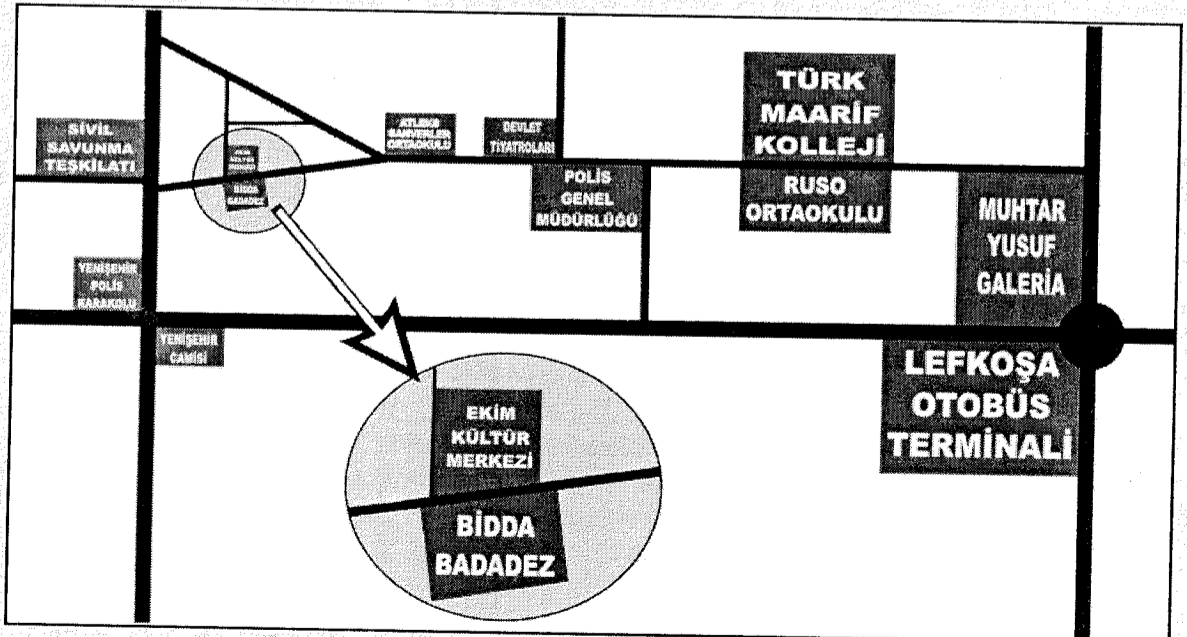
Birileri 24 Nisan'ı kutlasın...

Emekçiler her ayın 30 gününü nasıl çıkaracaklarının hesabındalar...

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi
adresi: Şht. Sıtkı Hasan
Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Serhat İncirli arkadaşın Afrika gazetesinde yazdığı yazılardan dolayı Türkiye'de yargılanması ne kadar normaldir?

Polemik

Güney'deki seçimleri yine AKEL kazansa, CTP de hem belediyeleri, hem de ara seçimi kazansa, bu memlekette yine çözüm olmaz!

Üniversite Günlüğü

Üniversitelerde oluşturulan bölge şovenizmine dayalı öğrenci birlikleri, öğrencinin çıkarlarını korumak yerine memleketçilik dalgasıyla öğrencilerin birbirlerini doğramalarına yarar.

ŞİNİR KÜPÜ

⚡ Cenk Mutluyakalı köşesinde Serhat İncirli'ye sözde "sahip çıktı"...

Cenk abim, TC makamlarının Serhat İncirli'yi TC aleyhine olduğu iddia edilen yazılarından dolayı ne hakla soruşturmaya tabi tutacağını eleştireceğine, tutmuş TC'ye akıl veriyor ve diyor ki;

"Niye soruşturmayı Serhat'ın yaşadığı yer olan Londra'da TC elçiliği vasıtasıyla yapmıyorsunuz da Kıbrıs'ta yapıyorsunuz?"

Vah derli başım vah!

Yani Cenk'e göre başka bir memleket, sözde başka bir memlekette çıkan gazeteden dolayı adam soruşturabilir öyle mi?

Karşı çıkman gereken soruşturma hadisesidir Cenk abim, benden uyarması...

⚡ 24 Nisan hadisesi "Yes be Annem" şöleniyle kutlanacakmış.

Neyi kutlayacaklar anlayamadık...

Evet dedik demesine de, ortada ne fol var ne de yumurta...

Çözüm oldu, barışa ulaşıldı da, bayram yapıyoruz öyle mi?

Gitmeyin be o şölen midir ne

haspadır ona!

24 Nisan'da biz nerde hata yaptık diye düşünün, bu bize yeter!

Havalar ısınıyor ey ahali...
⚡ Vantilatörler hazır mı?
Vantilatörler hazırda, elektrikler hazır mı?
Finlandiya'dan dört tane zottirik santral alınıyordu ne oldu onlar?

Hani o ülke ihtiyacını karşılayamayacak ve de normalde sadece yedek güç olarak kullanılan santraller?

Valla 45 derece sıcakta elektrikler kesilir de vantilatörsüz kalırsam derhal bir dilekçe yazacağım;

İşte örneği;
Sn. Ferdi Sabit Soyer, KKTC Başbakanı,

Memleketteki elektrik sorununu çözemediğiniz ve hepimizi sıcaktan beyin haşlama ettiğiniz için,

Sizin, ya da uygun gördüğünüz bir prensinizin, ya da Finlandiyalı santral şirketi yetkililerinin evime gelerek yelpaze ile beni serinletmenizi saygılarımla arz ederim.

Not: Yelpaze zor gelecekse, üfleseniz de olur.

Ne de olsa verdiğimiz vergiler bize yol-su-elektrik olarak geri dönmüyor mu canım siz de...

Bir kere de yelpaze olarak dönsün ne var?

⚡ Evren Maner yoldaş, Afrika'daki köşesinde Kıbrıs polisini idare edenin TC olduğunu yazan tek gazetenin Afrika olduğunu söylüyor.

Evren gardaş KSG'de yazmaya yazmaya KSG'nin yazdıklarını da "unuttu" anlaşılan...

Ne diyelim, kolay gelsin...

⚡ "Bir Öncelliğin Ne Önemi Var ki?", "Bilgisayar Çağında İnternetin Ağında" gibi değerli araştırma kitaplarına imza atan yoldaşımız Nusret Şen kalbinden rahatsızlandı.

Kendisine geçmiş olsun diliyoruz.

"Örgütlenme tipi yalnızca pratik çalışma üzerinde etkili olmakla kalmaz. İşçinin tüm manevi yaşamı üzerinde de silinmez bir iz bırakır. İşçi kendi örgütünün yaşamını yaşar, manevi bakımdan orada gelişir ve eğitimini orada yapar"

Yazar: J. Stalin

Kitap: Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunum

Sayfa: 73

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadeledenin, İnternetteki Adresi

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 14

24 NİSAN 1950 TARİHLİ TARTIŞMANIN TUTANAKLARI

(Saat: 23.30)

Geçen Sayıdan Devam...

Kitapta Engels'in vahşilik ve barbarlık modeli kullanılmış. Bu bir yere götürmez. Saçmadır. Engels, eserinde, o zaman materyalizme doğru yönelen Morgan'dan farklı düşmek istememiştir. O Engels'e kalmış birşeydir. Ama bizi ne şekilde ilgilendiriyor? Açıklamayı Engels'e göre yapmadığımız zaman insanlar bizim kötü Marksistler olduğumuzu düşünecektir. Böyle şey olmaz. Burada elimize geçen büyük bir yığındır: taş devri, bronz devri, akrabalık sistemi, anaerkillik, babaerkillik ve en üstte de vahşilik ve barbarlık. Bütün bunlar ancak okuyucunun kafasını karıştırır. Vahşilik ve barbarlık, "medeni" insanların kullandığı hor görme ifadeleridir.

Kitapta birçok karışık ve gereksiz sözler ve tarihsel olarak konudan sapma var. Okuduğum 100 sayfadan 10'unu iptal ettim, daha da fazla edebilirdim. Bir kitapta bir tek fazla ve gerksiz söz bile olmamalı, açıklama tam ifade edilmelidir. Ve bölüm sonunda ise şu maskaralıklar var: Siz emperyalistler alçaksınız, sizde kölelik var, esir emeği var, vb. Tüm bunlar Komsomol maskaralığına ve afişlerine benziyor. Bunlar zaman kaybına ve kafa karışıklığına yol açıyor. İnsanların

düşüncelerini etkilememiz lazım.

Thomas More ve Campanella ile ilgili olarak onların izole edilmiş olduklarını ve kitlelerle bağları olmadığını söylüyorsunuz. Bu ancak gülmeye neden olur. Bu alakalı mıdır? Ne yani, kitlelere yakın olsalardı bile, bu yakınlık bize ne verecekti? Üretici güçlerin gelişme derecesi, mülkiyet ilişkilerinden kaynaklanan bir eşitsizlik gerektiriyordu. Bu eşitsizliği gidermek kesinlikle mümkün değildi. Ütopyacılar toplumsal gelişme yasalarını bilmiyordu. Burada idealist bir yorum var.

Kadrolarımızın, Marksist ekonomik teorinin bilgisi ile donanması gerekir.

Öncelikle, eski kuşak Bolşevikler, teorik olarak çok sağlandı. Biz Kapital'i gönülden öğrendik, özetler çıkardık, tartışmalar yürüttük ve birbirimizin bilgisini sınadık. Biz gücümüzü buradan aldık ve bunun bize çok yardımı oldu.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasileva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.